

AUTHOR SOLomon IBN GABIROL + JUDAH HALEVI

NO. 4799

TITLE כתב מכתוב

קצרה

אנכוח

RR _____

IMPRINT 1630

CALL NO. ENA 9

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

02399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

 University Microfilms, Inc.

שחית שליום הכמו חומרים כתר מלכות עד יצור אגול ואחכ מסודרין הפרכות עד
וארחהו בישועתי ואחכ חמתמלה לרוד וגו' עד ברפי נפשי את יגי הללויה ואחכ חונק
מזמור שידו לנגי שיד הדש וגו' כל הזמירות עד סוף השירה וקודם שאונג נשמח חומר
בהשת לק חלי תשוהתי יגי נגדך כל תחזתי

לז שלמה בן אבירול ז"ל

כתר מלכות

בתפלת סכונ גבר
 בהפלאי א חי בקצרה אך לא באריות שמתייה על ראש מהלל וקראתי
 כתר מלכות נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד לך יגי גדולה
 והגדולה והתפארת והנצח
 לכל להאש והעושר והכבוד לך ברוא מעלה ומטר יעידו כי המה אברו
 ואתה תעמד לך הגבורה אשר צפורה נלאו רעיוננו לעמד כי עצמת ממנו מאד
 לך חביון העוז הסוד והיסוד לך השם הנעלם ממות חכמה והכוח הטובל העולם
 על בלי מה והיכולת להוציא לאור כל תעלומה לך החפד אשר גבר על ברוחך
 והטוב העצמן לירחך לך הסודות אשר לא כילים שבח ולעיון והחיים אשר לא
 ישלוט עליהם כליון והכפא הנעלה על כל עליון והנזה הנפתר ברומ חביון
 לך המציאות אשר מעל מאורו נהיה כל הויה אשר אמרנו בעלו נחיה לך שכי
 העולמים אשר נתתה ביניהם גבול הרחשון למעשים והשני לגמול לך הגמול
 אשר גזדת לעיני קים ותעלימרו ותרא אותנו כי טוב הוא ותצפנאו
 אתה אחד ראש כל מנין ויסוד כל בנין אתה אחד ופסוד החלוקתך חכמי לב
 תמאו כי לא ידעו מה הוא אתה אחד ואחדותך לא גרע ולא יוסף
 לא יחסר ולא יעדיף אתה אחד ולא כחחד הקנו והמנו כי לא שיגך רבו ושכי
 לא תואר ולא כנו אתה אחד ולשום לך חוק וגבול נלאה הגיוני על כן חמרת
 חשמלה דרכי מהטוא כלשוני אתה אחד גברת ונעלית משפול ומנפול ואי לו
 האחד שיפול אתה נמצא ולא שיגך שימע חוזן ולא ראות עין ולא
 ישלוט בך איך ולמה ואין אתה נמצא הכל לעצמך ואין לאחד עמך אתה
 נמצא ובטלים היות כל עמן היית וכלי מקום חנית אתה נמצא וסודך נעלם ומ
 ישיגנו עמוק עמוק מי ימצאנו אתה ח: ולא מדמן קבוע ולא משת ידוע
 אתה חי ולא בנפש אנשמה כי אתה נשמה לנשמה אתה חי ולא כחיי אדם להפול
 דמה וסופו עש זרמה אתה חי והמגיע לסודך ימצא תענוג עולם ואכלוהי לעולם
 אתה גדול ומול גדולתך כל גדולה נכנעת וכל יתרון מגרעת אתה
 גדול מכל מחשבה ונחה מכל מרצה אתה גדול על כל גדולה ומרומם על
 כל תהלה אתה גבור ואין בפני עיריותיך ובריותיך אשר יעשה כמעשיך
 וכגבורותיך אתה גבור ולך הגבורה הגמורה אשר אין לה שנוי ותמולה אתה
 גבור ומרוב גאותך תמחול בעת זעם אפך ותאריך לחטאים לעפיר אתה
 גבור ורחמך על כל ברואיך פולם המה הגבורים אשר מעולם

כתר מלכות

כל רוחיה מאורה למען ידעו כל רוחיה כי אין המלכות לעצמא השמים והייליהם
אבל יש ארון עליהם מחשיך מאוריהם כי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם
דהחושבים כי השמש חלהיהם בעת הריא יבושו ממחשבותיהם ויבחנו ובריהם
ידעו כי יי עשתה זאת ואין לשמש יכולת והמחשיך אורה לצדו הממשל לר
זהו השנולח אליה עבר מעצרה גמול חסדיה להסתיר אורה ולכרות מפלעתה
מי יסירה מגבילה מי יספר צדקותיך בהקיפך על לקיעה ירח בגלגל
שני באין יוצאת ארץ ובו כולב זהו הנקרא כולב אמרתו כחלק משנים ועשרים
אלף מן הארץ ומקיף הגלגל בעשרה ימים במרץ והוא מעורר בעולם ליבות
אמרים ואיבות ורננים אנותן כח לעשות חיל ולעבור הון ולכנוס עושר וכיזון
במצות הצורא אותן לשרתו כעבר לפני ארון זהו כולב השלל זה חכמה נותק
לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה מי יביץ פודותיך בהקיפך על גלגל
השני גלגל השלישי ובו נוגה כגבולת בין הייליה ולכלה תערה כליה ובעשתי עשר
חמש תשוב גליליה וגופה כחלק משבעה ושלישים מן הארץ ליודעי סודיה ומשכילה
זהו מחרשת בעולם כרצון בוראה השקט ושלוח דייצה וחרזה ושירות ורננים
ומצאהלות חופות חתנים זהו מקשרת פרי תנובות אטאר העמחים ממגד תבואות
שמש וממגד גרש ירחים מי ישכיל סודיך בהקיפך על גלגל נוגה גלגל
ביעי ובו חמה וסופכת כל הגלגל בשנה תמימה וגופה גדול מגוף הארץ מאה ושבעים
זעם במופתו שכל ומזמה והיא חולקת אור לכל כוכבי שמים ונותנת תשועה למלכים
והור ומלכות ואימה ומחרשת נמלאות בעולם אם לשלום ואם למלחמה ועוקרת מלכו
ותחתם אחרות מקימה ומרימה ולה יכולת להשכיל ולהרים כיד רמה והכל ברצון הצור
אותה כחכמה וכל יום תשתחזה למלכה ובית כתיבות נצבה ובעשר תלים לחש ותקוד
לערב כמעלכה בערב היא צאה וכבקר היא שבה מי יכיל גדולתיך
בעשותך אותה למנות בה ימים ושנים זעתיים מדומנים ולהצמיחה עץ עשה פרי
מערנות בימה ומושבות כפיל ושנים ורעננים וששה חדשים הולכת לפחת יצון
לחמם האור והמים והעצים והחכמים וכפי קרבתה לעפון יגדלו הימים ויאליכו הדמנים
עד ימצא מקום אשר יגדל יומן עד היותו ששה חדשים במופתים כחמנים וששה חדשים
הולכת למחת דרום כמעגלים כחונים עד ימצא מקום אשר יגדל לילו עד היותו ששה
חדשים לפי מבחן הצוחנים וממנה יודעו קצת דרכי בוראה ישמך מגבולותיו ועליו
ובמלאותיו מגדולת העצמים גדולת הארון נודעת לכל יודעי דעת ועל העבר גבילה
תוקף הארון וכבודו וכל טוב ארצו בידי
מי יכיל אותותיך בהקיפך
אותה להעניק אור לכוכבי מעלה ומטה גם ללכנה ואם תחתיה תעמוד הכהלת
לכנה וכפי אשר ירחק ממנה הירח משורה לוקח כי בלחון יקרב לעמוד ככחה
ויקבל ערחה עד ימלא אורו בעמוד ולפניה והחיר אעבר פניה וכל אשר יקרב
אחר חצי החש אליה והוא נוטה מעליה ולכן תחסר אחרתו עד כלות חדשו
ותקופתו יבוא בגבול שפתו וירחק מעמוד נגדה וילך לעדה ובהדבקו

ימי
אין
הכלית
חכמתו
מחד
עמקו
משבות
גחית
ולגחור
גליך
על כס
סבור
לחיות
לכל דאש
נקודת
אצולה
מג האוס
הרמוק

אצלך אמוג וממנה מסלות לשמותיך לפעולות אדם ברבד שפתיך וקלאם
היו למאורות סובלים את העולם הנגלה ונעלם מהם דחמים משותפים

אור ועיני כל נפש שבה יראוך ועיני עוֹנִים מעיניה יעלימוךְ אֵתָה אור נעלם
בְּעוֹלָם הַזֶּה וְנִגְלָה בְּעוֹלָם הַבָּא בְּהַר יְיָ יִרְאָה אֵתָה עֲלִיּוֹן וְעֵין הַשֶּׁכֶל
לֶךְ תִּכְסֹף וְתִשְׁתַּחֲוֶה אִפְסָ קַצְוֹתֶיהָ וְכָלוּ לֹא תִרְאָה אֵתָה אֱלֹהֵי
הָאֱלֹהִים וְכָל הַבְּרִואִים עִיךְ וְכִכְבוֹד זֶה הַשֵּׁם נִתְחַיֵּב כָּל נִבְרָא לְעַבְדֶיךָ
אֵתָה אֱלֹהֵי וְכָל הַיְצוּרִים עִבְדֶיךָ וְעוֹבְדֶיךָ וְכָל יַחֲסֵר כְּבוֹדֶיךָ בְּגִלְגֵל עוֹבְדֶיךָ
בְּלַעֲדֶיךָ כִּי כֹזֶת כּוֹלֵם לַהֲגִיעַ עִיךְ הַצֵּל הֵם כְּעוֹרִים מִגִּמְת פְּנֵיהֶם וְלֶךְ הַמֶּלֶךְ
וְתַעֲוֹ מִן הַדָּרֶךְ זֶה טַבַּע בְּכֹחַ שְׁחַת וְזֶה נֶפֶל לֹא כֹחַת וְכּוֹלֵם חֲשֵׁנוּ כִּי לַחֲפִצִים
נִבְעוּ וְהֵם לִיךְ יִגְעוּ אִךְ עִבְדֶיךָ הֵם כְּפִקְחִים הַהוֹלְכִים וְלֶךְ נִכּוּחָה לֹא סָרוּ
יָמִין וְשִׁמְאֵל מִן הַדָּרֶךְ עַד בּוֹאֵם לַחֲצֵר בֵּית הַמֶּלֶךְ אֵתָה אֱלֹהֵי סוּמֶךְ כָּל
הַיְצוּרִים בְּחַלְהוֹתֶיךָ וְסוּעַד הַבְּרִואִים בְּחַלְהוֹתֶיךָ אֵתָה אֱלֹהֵי וְחִיךְ הַפְּרִשׁ
בֵּין חַלְהוֹתֶיךָ וְחַלְהוֹתֶיךָ וְקָדְמוֹתֶיךָ וּמִצִּי אֹתֶיךָ כִּי הִכַל סוּד אֲחֵר וְזֵם
יִשְׁתַּכֵּה שֵׁם כָּל אֲחֵר הַכָּל הוֹלֶךְ לֹא מִקּוֹם אֲחֵר אֵתָה חֲכָם

וְהַחֲכָמָה מִקּוֹר חַיִּים וּמִמֶךְ נֹבַעַת וְכַחֲכַמְתֶיךָ נִבְעַל כָּל אֲדָם מִדַּעַת אֵתָה
חֲכָם קָדְמוֹן לְכָל קָדְמוֹן וְהַחֲכָמָה הִיָּתָה אֲעֵלֶךְ אֲמוֹן אֵתָה חֲכָם וְלֹא לְמִדַּת
מִבְּלַעֲדֶיךָ וְלֹא קִנִּית חֲכָמָה מִזֹּלַתֶיךָ אֵתָה חֲכָם וּמִחֲכַמְתֶיךָ אֲעֵלַת חֲפִץ
מִזֹּמֶן כְּפּוֹעַל וְחֹמֶן לְמִשׁוֹךְ מִשְׁךְ הַיֵּשׁ מִן הַחֵץ כַּהֲמִשְׁךְ הָאֹר הַיּוֹצֵא מִן
הָעֵץ וְשׂוֹאֵב מִמֶּקוֹר הָאֹר מִכְּלִי דָלִי וְפּוֹעַל הַכָּל כְּלִי וְחַצְבֹּת חֲקֵק וְטָהַר
וְזָקֵק וְקָלָא לֹא הָאֵץ וְנִכְבָּקַע וְזֵא הַיֵּשׁ וְנִתְקַע וְזֵא הָעוֹלָם וְנִרְקַע וְתִכֵּן שְׁחָקִים בְּזִלְת
וְיָדוּ חֲהַל הַגְּלִגְלִים מִחֲבִלָּת וְכִלּוֹלָאוֹת הַיְכֹוֹלָת יִרְעוֹת הַכְּלִי אֹת לְקוֹשֶׁלֶת וְכּוּחָה
נֹבַעַת עַל שְׁפֵת הַיְרִיעָה הַכְּרִיָּה הַחֲיָנוֹה הַקִּיָּנוֹה בְּמַחֲבִלָּת

מִי יִבְרָא גְבוּרָתֶיךָ בְּעִשְׂוֹתֶיךָ פְּרוֹד הָאֵלֶךְ נַחֲלֵךְ לְשִׁנִּים חֲצִין יְבִשָּׁה וְחֲצִין מֵיִם
וְהַקִּפְתָּ עַל הַמֵּיִם בְּלִגְלֵ הַרוּחַ סוּבַב סוּבַב הוֹלֶךְ הַרוּחַ וְעַל סְבִיבוֹתָיו יְנוּחַ
וְהַקִּפְתָּ עַל הַרוּחַ בְּלִגְלֵ הָאֵשׁ וְהַיְסוּדוֹת הַחֲלָה אֲרִבְעַתָּם לֵהֵם יְסוּד אֲחֵר וּמוֹצֵאֵם אֲחֵר
וּמִמֶּנּוּ יוֹצֵאִים וּמִתְחַדְשִׁים וּמִשֵּׁם יִפְרֹד וְהִיָּה לַחֲבָעָה לְחִשִּׁים מִי יִחַדָּה
בְּדוֹלַתֶיךָ בְּהַקִּיפֶךָ עַל גְּלִגְלֵ הָאֵשׁ גְּלִגְלֵ הַדָּקִיעַ וְכּוֹ הִירָח וּמִזִּין הַשֶּׁמֶשׁ שׂוֹאֵף וְזוֹרָח
וּבִתִּישָׁעָה וְשִׁשְׂרִים יוֹם יָסוּב גְּלִגְלוֹ וְיַעֲלֶה וְיִרְדֶּךְ גְּבוּלוֹ וְסוּדֵיהֶ מֵהֵם פְּשׁוּטִים וּמֵהֵם
עֲמוּקִים וְגוֹפּוֹת מִחוֹת מִגּוֹף הָאֵלֶךְ כַּחֲלֵךְ מִתִּישָׁעָה וְיִשְׁלִשִׁים זֶהוּ מִעוֹלָר מוֹדֵי
חֲדָשׁ בְּחֵד שׁוֹ עוֹלָם וְקוֹדוֹתָיו וְטוֹבוֹתָיו וְרַעוֹתָיו בְּרִצּוֹן הַכּוֹרָא אֹתוֹ לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי
הָאֲדָם גְּבוּרָתָיו מִי יִשְׁכִּיר תְּהִלּוֹתֶיךָ בְּעִשְׂוֹתֶיךָ הִירָח לֹאֵשׁ לַחֲשֵׁבוֹן מוֹעֲדִים

וְזִמְנִים וְתִקּוּפוֹת וְחֹתוֹת לִימִים וְשָׁנִים וְכִלְיָה מִמִּשְׁלָתוֹ עַד בּוֹא עֲתוֹ וְתַחֲשֶׁךְ יַפְעֲתוֹ
וְתַכְסֵּה מִעֵטָה קָדְרוֹתוֹ כִּי מִמֵּאֹר הַשֶּׁמֶשׁ אֹרְתוֹ וְכִלְיָה אֲרִבְעָה עֶשְׂרֵם אִם יַעֲמָדוּ עַל
קוֹ הַתְּלִי שְׁנֵיהֶם וְיִפְרִיד בֵּינֵיהֶם אֵז הִירָח לֹא יִהְיֶה אֹרְרוֹ וְיִדְעֶךְ נָרוֹ לְמַעַן יִפְעֹל עֲמִי
הָאֵלֶךְ בֵּינֵיהֶם בְּרוּחֵ מִעֵלָה וְזֵם הֵם יִקְרִים עֲלֵיהֶם שׁוֹפֵט לְהַשְׁפִּיל וְלִהְרִים אִךְ יִהְיֶה
אֲחֵרֵי נִפְלוֹ וְיִאִיר אֲחֵרֵי אֲפֵלוֹ וְכִהְיֶה בְּקוֹ בְּסוֹף הָחֵדָשׁ עִם הַחֲמָה אִם יִהְיֶה תְּלִי בֵּינֵיהֶם
וְעַל קוֹ אֲחֵרֵי עֲמָדוֹ שְׁנֵיהֶם אֵז יַעֲמוּד הִירָח לְפָנֵי הַשֶּׁמֶשׁ כַּעַן שְׁחוֹרָה וְיִסְתַּר מִעֵין

כתר מלכות

הגלגל הנעלה על כל עליון אשר לא ישיגהו לעיון ושם החציון אשר הוא לצבור
לאפריון מכסף האמת יעקת אותו ומשהב השכל עשית רפידתו ועל עמודי ידיו
שמת מסכתו ומכחך מיצאותו וממך ועדיך מגמתו ואליך תשוקתו מי
יעמיק למחשבותיך בעשותך מזיו השכינה זוהר הנשמות והנפשות הולמות הכ מלאכי
ליוניך משרת פניך הם אירי כה וגבורי ממלכת בידם להט החלב המתהפכת ועושי
מלאכת א אשר יהיה שמה הרוח ללכת כולם גזרות פניניות ואיות עליות היצוניות
ופנימיות הליכותיך צופיות בממקום קדוש יהלכו וממקור האור ימשכו כחלקים
לכתות ועל גלם אותות בעט סופר מהיר חרותות מהם נסיכות ומהם משרתות
מהם צפחות לצות וצאות לא עייפות ולא נלאות לוחות ולא נראות מהם הצובי
להצות ומהם רוחות נושבות מהם מאש וממים מורלכות מהם שלפים ומהם
רשפים מהם צלקים ומהם זיקים וכל כות מהם משתחזה לרוכב ערבות וברום
עולם נצבים לאלפים ולרבות כחלקים למשמרות ציוס וכלילה לאש אשמרות
לערוך תהלות ושירות לנצל בגבורות כולם בחרדה כורעים ומשתחיים לך
ואומרים מורים אנו לך שאתה אלהינו אתה עשיתנו ולא אנחנו ומעשה
ידיך כולנו ופי אתה ארוננו ואנחנו עבדיך ואתה בוראנו ואנחנו עבדיך
יהנה מי יבא עד תלונתיך בהגביהך למעלה מגלגל השכל כסא
הצבור אשר שם כזה החציון וההוד ושם הסוד והיסוד ועדין יגיע השכל ושם
עמוד ומלמעלה גאית ועלית על כס תעצומך ואיש לא יעלה עמך
מי יעשה כמעשיך בעשותך תחת כסא כבוריך מעמד לנפשות חסידיך ושם
כזה הנשמות הטורות אשר בצלור החיים צורות ואשר יגעו וייעפו שם חליפו
כה ושם יכחו יגיעי כה ואלה בני נח וכוונעם בלי תכלית וקצבה והוא העולם
הבא ושם מעמדות ומראות לנפשות העומדות במראות היצובאות את פני
הארון ליראות ולהראות שוכנות בהיכלי מלך ועומדות על שלחן המלך
ומתעדרות במתק פרי השכל והוא יתן מעדני מלך זאת המנוחה והנחלה
אשר אין תכלית לטובה ויפיה וגם צבת חלב ודבש היא וזה פריה
מי יגלה יפונותיך בעשותך במרום חזרים ואוצרות מהם כוראות ספורות
ודבר גבורות מהם אוצרות חיים ללכים ונקיים ומהם אוצרות ישע לשב
פשעי ומהם אוצרות אש וגחלי גפרית לעוברי ברית שוחות עמוקות לא
יכבה אשם שעוס יי יפל שם ואוצרות סופת וסערות וקפאון ויקרות
ואוצרות ברד וקרר וציה ושלג גם חם ונדלי פלב וקיטור וכפור ועבך
וערפל ועלטה ואופל הכל הכינות בעתו אם לשבט אם לארצו אם לחסד
חשבת אותו וקדשתו מי יכיל עצמתך בצלאך מזיו
כבודך יפעת טהורה מצור הצור כגזלה וממקבת צור נוקלה ואעלת עליה
לוח חבמה וקלאת אותה בשמה עשיתה מלהבות אש השכל היצובה

יריט והשעיות תפארת תקדח מהיכליך השלך על ש יתבך והוא בכלכליך ונשמתי
והשבויעית כעז בה יזמדו לאהי צבאות בקול צח נשמות ביימין לעבדין מדחם
לא ישקל ולא ינחם זה שמיינות בלאהים צבאות צבד רבוד

כתר מלכות

עמה יסתל במסתרים לפי יום וחי ייעה ורגעים ספורים ואחרי כן יתחדש וישוב לקדמותו והוא כהתן זינא מחופתו

גלגל חמה גלגל חמישי וזכו מאדים כמלך בהיכלו וזשמנה עשר חרש יסוב גלגלו ומדתו כגוף הארץ פעם וחצי ושמינית פעם וזה תכלית גדלו והוא כגבור עריץ מגן גבוריהו מאדים ומעורר מלחמות והרג וחבדן ומוציא חרב ולחומי רשף זהפך לחרב לשדים ושנת בצורת ושליפת אש ורעמים אהבני חלביש ומדוקים ושלופי חרב כנגדם כי רגליהם לרע יוצנו וימהרו לשפך דם

מי יביע נורחותיך בהקיפך על גלגל מאדים גלגל ששי גלגל ומסכה עצומה ורצה צדק ילין בה וגופו גדול מגוף הארץ חמשה ושבעים פעם במדת רחבה וסובב הגלגל בשתיים עשרה שנה והוא כוכב ריצון והחברה ומעורר יראת השם ויזיז ותשובה וכל מדת טובה ומרצה כל תבואה ותנובה ומשבת מלחמות ואיבה ומריבה ודתו לחזק בישורו כל צדק והוא יספוט תכל בצדק

מי יישוחה גדולתיך בהקיפך על גלגל צדק גלגל שביעי וזכו שבתאי בתקופתו וגופו גדול מגוף הארץ אחר ותשעים פעמים במדתו וסובב הגלגל בשלשים שנה במלויצתו ומעורר מלחמות ופלה ושבי רעב כי כן דתו דעוקר מלכיות ברצון המפקיד אותו לעבוד עבודתו נכריה עבודתו

בהקיפך על גלגל שבתאי גלגל שמיני במסיבתו והוא סובל שתיים עשרה מעלות על קו חשב אגודתו וכל כוכבי שחק העליונים יצוקים ביצוקתו וכל כוכב מהם יקרה הגלגל בששה ושלשים אלף שנים מרוב גדלותו וגוף כל כוכב מהם מאה ושבע פעמים כגוף הארץ וזאת תכלית גדולתו ומכוח המעלות האם נאצל כוח כל ברואי מטה למיניהם ברצון בוראם ומפקידם עליהם וכל אחר מהם על מתלנתו בראו וביטם קראו איש איש על עבודתו וזל משאו

מי ידע הליכותיך ביעשותך לשבעה כוכבי לכת היכלות בשתיים עשרה מעלות ועל טלה ושור אצלת כוחך בהתיחדם והשלישי תאומים כשני אחים בהתאחדם ודמות פניהם פני אדם ולרביעי והוא סרטן גם לאריה נתלה מהודך עליו ולאחותו הבתולה הקרובה אליו וכן למאזנים ולעקרב אשר בצדו הושת והתשיעי הנבלא בצורת גבור כוחו ולא נשת ויהי רבה קשת וכן נבלא גדלי כחך הגדול ולבדו המעלה האחרון הימן יעדג גדול וחלה המעלות הגבוהים ונישאים במעלותם שנים עשר לאומותם יהיה

מי יחקור תעלומותיך בהאצילך על גלגל המזלות גלגל תשיעי כמערכו המקיף על כל הגלגלים וברואיהם והם סגורים בתוכו המנהיג כל כוכבי שמים וגלגליהם ממזרח למערב לתוקף מהלכו המשתחוה פעם בכל יום למאת מערב למלכו וממליכו וכל ברואי עולם בתוכו כגרגיר הרדף ציט הגדול לתוקף גדלו וערכו והוא וגדולתו כחשב שאין וכאפס לגדולות בוראו ומלכו וכל מעלותיו וגדלו ממזמם וזתוהו כחשבו לו

מי יביע סודות נורחותיך בהלימך על גלגל התשיעי גלגל השכל הוא ההיכל לפני העשירי יהיה הדרש ליהוה והוא

הגלגל הדרגתי בכל מוקיה יאמרו איה והשלישית יחשדוה כקול דנה

דרכי תעיתי ממהלכי עברתי ממצותיך וסרתי ואתה צדיק על כל הבא עלי
כי אמת עשית ואני הרשעתי
אלהי נפלו פני בשכרי כל אשר
הכעסתיך כי על כל טובות שגמלתני לעה גמלותיך כי בלאתני לא ליגודך רק
נדבה ולא בהכרח כי אם ברחמיך ואהבה וטלם היותי בחסדיך כי מתנוונפחת לוח
בי והחיייתני ואחלי יצאתי לאויר העולם לא עלצתני אכל כאב חומל גדלתני
וכאומן את היונק חומנתני על שדי חמי הבטחתני ומנעימותיך השבעתני
ובוואי לעמך על עמדי חזקתני וקחתני על גרועותיך והרגלתני והכמה
ומוסר למדתני ומלל יצרה וצוקה חליתני ובעת עבר לעם בעל ידך הסתרתני
וכמה צרות בעלמך מעיני ומהם גלתני ובטלם בוא התלאה הקדמת רפואה
למלתני ולא הורעתני ובעת לא נשמתני מכל נזק אתה שמרתני ובוואי בן שני
אריות שברת מלתעות כפירים ומשם הוצאתני ובחול עלי חלאים רעים חלם
רפאתני ובבא שפטיך הרעים על העולם מהרב היצלתני ומדבר מלטתני וברעב
לנתני ובשבע כלכלתני ובהכעיס אותך כאשר ייסר איש את בנו יסרתני
ובקראי מצרתי נפשי יקרה בעיניך וריקם לא השבותני ועוד הגדלת והוספת
על כל זה באתך לי אמונה שלימה להחמיך כי אתה אמת ותורתך אמת ונביאיך
אמת ולא נתת לי חלק עם מורדיך וקמיתך ועם כלל ניאצו שמייך אשר בתורתך
ילעבו ובעוצר יריבו ונביאיך יכזבו מראים תומה ותחתיה ערמה מראים
נפש ענה ונטהלת ותחתיה תעמור הנהלת לכלי מלא כלמה רחמן במי ערמה
וכל אשר בתוכו יטמא קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את
עבדיך אמנם אלהי אודך כי נתת בי נפש קדושה ובמעשי טמאתיה וביצרי
הלע חללתי וגעלתי והנה גבר עלי והפיץ חילי ולא נשאר אלי כי אם מחנה
רחמיך אך אדע כי צם את קפנו ויהיו לי מעיר לעשור אולי אופל נכח צו
ואגר שנו יהי רצוק מלפניך יי אלהי לכוף את יצרי
האכלתי והסתר פניך מחטאי ומחשמי וא תעליני בחיני ימי עד חסין יצרה
לדרכי וינידתי ליום נפיעתי כי אם חצא מעולמך כאשר באתי ואשוב ערום
למקומי כאשר יצאתי למה להכלל נבלאתי ולראות עמל נקראתי טוב לי עוד
אני שם מיצאתי להגדיל ולהרבות השם אבא האלהים במדת
רחמיך שפטוני א באפק פן תמעטיני כי מה האדם כי תדינהו והכל נדף חייך
במשקל תביאנו ובעלותו במאדני משקל לא יכבד ולא יקל ומהים כון
לך לעשות לרוח משקל מיום היותו הוא נגש ונענה נגוע מכה חלה י
ומעונה לחשיתו מוין נהדף ואחריתו קש נדף ובחייך כעשב נשדף
והאלהים יבקש את נדף מיום צאתו מרחם אמו יגון לילו ואנחה ומי
אם היום ירום מאחר תולעים ירום המוין ידפנו והקוין יגפנו אם ישבע ירשב
ואם ירעב עלפת לחם יפשע לרדוף העושר קלו נשלין וישפח המות והוא

אחריני

כתר מלכות

כ"ח
כ"ט
ל' אלו

העשיות
מלכות
באף דלת
גהוללה
גמלכותו
בכל
משלה
והיא
צנד
מלוכה
על
ראשנו
כסא
כבוד
מדות
מראשון
מקום
מקדשנו
אלה
בתלים
כפי
קצובלים
דוריים
סוף
בין
עוד
תורים
עשה
גדה
שלים
גליהם
אמר
משנדר
מקדשיו
ג' יצ
מלכות
מחזור
על יחיל
דולתך

אנש מהו כחש בועירה בה שלחתי לא הגוף לעבדו ולשמריהו והיא כחש בנתוכו
ולא תשרפהו כי מאש הנשמה נברא הגוף ויצא מחין ליש מפני אשר ירץ
עליו יצאש מי יגיע לחכמתך באתך לנפש כח הדעה אשר
בה תקועה ויהי המדע יסודה ועל כן לא ישלוט עליה כליון ותתקיים כפי קיום
יסודה וזה ענינה יסודה והנפש החכמה לא תראה מות אך תקבל על עונה
עונש מר ממות ואם טהורה תפיק רצון ותשחק ליום אחרון ואם נטמאה
תנווד בשעף קצף אחרון וכל ימי טמאתה בדרך תשב גולה וכולה בכל קדש
לא תגע ולא תמקדש לא תבא עד מלאות ימי טהורה מי יבמור
על טובותיך בשומך הנשמה לגוף להחיותו ואורה להורותו ולהראותו להעיל
לו מרעתו קורצתו מאדמה אנפחת בו נשמה ואי תלת עליו רוח חכמה אשר בה
יבדל מבהמה ויעלה למעלה רמה שמותו בעולמך פגור אהתה מחוץ תבין
מעשיו ותרצנו וכל אשר ממך יעלימנו מלכות ומחוס תצפנו מי
יודע סוד מפעלותיך בעשותיך לגוף ירפלי מעולותיו ונתתה לו עינים לראות
חיותיך ואזנים לשמע נוראותיך ולעיון להבין קצת סודותיך ופה לספר
תהלתך ולשון להגיד לכל יצא גבורתיך כמוני היום אני עבדך בן אמתך
המספר כפי קוצר לשוני מעט מזער מלוממותיך והם חלה קצת דבתיך ופה עמנו
ראשיהם כי חיים הם למוצאיהם בהם יוכלו כל שומעיהם ללכת לך ואם לא יראו
פני יקלך וכל אשר לא ישמע גבורותיך איך יכיר אלהותיך ואיך תבוא לברכו
אמתתך ויכוין לעיונו לעבודתך על כן מצא עבדך את לבו לזכור לפני אלהיו
מעט מזער מראשי תהלותיו אולי עם מעונו ישה וכמה זה יתראה אהניו הלא
בראשי בשרתי ונכלמתי לעמוד לפניך לדעת כי כפי עינתי
ג- ולתך כן תכלית רלותי ושללותי וכפי תוקף כלתך כן חלשותי פלתי וכפי
שלימותי כן חסרוני כי אתה אחר אתה חי ואתה גבור ואתה קיים ואתה גדול ואתה
חכם ואתה אלהי ואני גוש ורמה עמר כן הוהמה כלי מלא כלמה אפן רומה יצר
עובר רוח הולך ולא ישוב חמת עכשוב עקוב הלב ערל לב גדל חמה חולש און
ונירמה גבה עינים קצר אפים טמא שפתים נעקש דללים ואין בלגלים מה אני
מה חיי ומה גבורתי ומה ידקתי נחשב לאין כל ימי חיותי ואף כי אחרי מותי מחין
מוצאי ומחין מוצאי והנה באת לפניך אשר לא צדית בעלות מצח וטמאת לעולמים
ויצר חנה לבולליו פונה ותהנה מתגבלה ונפש לא מטוהרה ולב טמא חונד ונדמה
וגוף נגוף מלא אפססוף יוסף ולא יסוף אלהי ידעתי כי עונתי עצמו
מלספור ואשמות גדלו מלזכור אך אצפיר מהם כטפה מן הים ואתננה בהם
אולי אשביח שאון גליהם ודכים ואתה תשמע השמים ושלחת אשמותי
בהיותי בליתי במצותיך געלתי בלבי ובמופי דברתי דופי העויות והרשעתי
צדתי חמסתי טפלתי שקר יעצתי לעלאין חקר כזבתי לצתי מלדתי נחצתי
פלרתי עויתי פשעתי צלרתי ועורף הקשיתי קצתי בתוכחותיך לשעתי שחתתי

כתר מלכות

לוצם דא יצם זהנש ארים ימקו בעונם : ואם היום לפניך הנני מאחר עיניך בי
 דא יצני : דעתה למה אמות כי תאכלני האש הגדלה הזאת : **אלהי**
 שים עיניך עלי לטובה לשארית ימי המעטים וא תרדף השרידים והפליטים
 והפליטה הנשאלת מצלך מהומותי : א יחסלנה ילק אשמותי : כי יציר כפך אני
 מה יסכון לך כי למה תקחני לאוכל יגיע כפך כי תאכל : **יהי רצון**
 מלפניך יי אלהי לשוב עלי ברחמים ולהשיבני בתשובה שלימה לפניך
 ולתתני תפן לבי ותקשיב אזניך ותמתח לבי בתורתך ותטעבלעוני יראתיך
 ותגלור לי גלות טובות ותבטל מעלי גזרות רעות וא תביאני לידי בליזן ומכל
 פגעים רעים היני לני : דערי עזור הוות בצילך תסתירני והיה עם פי בהגיוני ושמור
 דלכי מהטוא בלשוני : דלכריני בצלרון טוב ורצון עמיך ובבנין אולמיך לראות
 בטובת פחיריך : דלכריני לשחר דכיריך השמים והארץ ולרצות אבניו ועפרותיו
 ורגבי חרבותיו ותבנה שוממותיו : **אלהי ידעתי כי המתחננים**

לפניך יליצו עליהם מעשים טובים אשר הקדימו או יצדקותיהם אשר
 הרימו : ואני אין בי לא צדק ולא כושר : לא חסד ולא יושר : לא תחנה ולא
 מדה טובה : לא עבודה ולא תשובה : לכך א תסתר פניך ממני ומלפניך חל
 תשליכני ובעת מן העולם תוציאני לחיי העולם הבא תביאני ועם החסידים
 בלבד תושיבני ועם המנויים בחלף חלקם תמניני : ולי אור באור פניך תלכני
 ותשוב תחייני ומתהומות הארץ תשוב תעלני : ואומר חודך יי כי אגפת בי
 ישב חפך ותגחמני : ולי יי חסד על כל הטובה אשר גמלתני : ואשר עד יום
 מותי תגמלני : ובי אהתך הטהורה א אחז תחזקני ובתורתך התמימה תחמני
 ועל כל זה אני חייב להודות להלל לשבח לפאר ולרומם לבדך ולקדש וליחד
 את שמך הגדול הגבור והנורא : בפי ישראלים תתרומם ובדברי צדיקים תתברך
 ובלשון חסידים תתקדש : ובקרב קדושים תתהלל : ובלהקת ארזלים תתפאר
 ותתהדר : תשתבח בפי רחומיך : תתקדש בפי קדושיך : תתרומם בפי מלאכיך
 תתיחד בפי מיחדיך : תתנשא בפי מנשאיך : כי אין כמוך באלהים : הנה ואין
 כמו עשיך : ובמחנות חיות ואופנים וכלובים ועירין קדישין תתנשא והתעלה
 בשמים ממעל : ותתיחד בפי מיחדיך במורא ופחד עמך ישראל גוי אחד
 בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי

לפניך יהנה צורי וגואלי : שם לל שלמה בן גבירול על

ומכלפיך הצללות וקולין הצלילות : ואומר או בפקסות קודם נשמת

לך אלהי תשוקתי בך חשקי ואהבתי : לך לבי וכליותי : לך רוחי ונשמת : לך
 ידי לך רגלי : וממך היא תבונתי : לך ימי לך עצמי ועורי עם גויית
 לך עיני ורעיוני : וצורת ותבנית : לך רוחי בך כוחי : ומבטחי ותקותי : לך לבי ורסי

חלבי

אחריו בעת המצר ירב אמריו ויחליק דבריו וירבה נדריו ובעצתו למרחב
יחל דבריו וישכח נדריו ויחלק דבריו וישכח נדריו וירבה נדריו וישכח נדריו
שמרים מכל עפר זה אורב יושב לו בהדר זה אורב לא יערצו גדר מבווא
א העדר צא ולא ידע למה וישמח וכל ידע מה ויחי ולא ידע כמה
בילדותו הולך בשרירותו וכל אשר תחל לוח יי לפעמו ותעורר לאסף חיל
והון יסע ממקומו לרכוב אניות ולדלוך בצינות ולהביא נפשו במעונות
אריות והיא מהה לכתבין החיות ובהשבו כילב הודו ופי כביר מעאה ידו
בשלוש שווד יבואנו ועיניו פקח ואיננו וכל עת הוא מזומק להתלאורב
חולמות וצאות וכלל שעות מאורעות וכל הרגעים לפגעים וכלל הימים
עליו הימים אם רגע יעמד בשלוח פתע תבואה הוזה חן במלחמה יבוא
זחלב תגפיהו או קשת נחושה תחלפהו או יקיפוהו יגונים או ישיטוהו מים
זידונים או ימצאוהו חלים רעים ונאמנים ער יהיה למשא על נפשו וימצא
מרוחת פתנים בצבשו ובעת כאבו יגדל שכלו ידל ונערים יתקלסו בו
זתעלולים ימשלו בו ויהיה לטרח על יוצאי מעיו ויתנכרו לו כל יודעיו
ובלא עתו יצא מחצרו לחצר מות ומצל חדריו למלמות ויפשוט לקמה
זתולע זילבש למה ותולע ולעפר ישכב וישכב יסודו אשר ממנו חוצב
ולאיש אשר אלה לו מתי ימצא עת תשובה לרחוק חלאת משובה זה יום
קצר והמלכה מרובה והנגשים אצים השים ורעים והזמן ממנו שוחק
זבעל הבית דוחק לכן נא אלהי צור אלה התלאות אשר על אדם צאות
זאם אני הרעותי אתה תטיב זא תגמול מדה במדה לאיש אשר עונתו בלי מדה
זבמותו ילך בלי חמדה אלהי אם עוני מנשא גדול מהתעשה
לשמך הגדול זאם לא אחיל לרחמיך מי יחוס עלי חוץ ממך לכן אם
תקטלני לך אחיל זאם תבקש לעוני אברח ממך חליך ואתפסה מחמתך
בעליך זבשולי רחמיך אחזיק ער אם רחמתני ולא אשלחך כי אם ברכתני
ער נא כי בחומר עשיתני ובהלה התלאות נסיתני עלכן לא תפקוד עלי
כמעללי זא תאכילני פרי פעלי וזה אריך לי אפיק זא תקליב יומי ער חזין
צדק לשוב א מקומי זא תחזיק עלי למהר לשלחני מן הארץ ומשאלות השמי
ערות על שכמי ובהעלותך במשקל עונותי שים לך כסף שניה תלאותי
זבלברך לשיעי ומרדי ער עני ומרודי ושים אלה עם אלה כי עה כמה
לזרין נוד יפנתני וזבור גלות בחנתני ומרב לשיעי עלפתני ולא שרפתני
זידעתי כי לטובתי נסיתני וזאמונה עניתני ולהיטיב לי באחריתי כמבחן
התלאות הביאתני לכן אלהי יהמו עלי רחמיך זא תכלה עלי זעמיך זא
תגמלני כמעבדי וזאמור למלאך המשחית די ומה מעלתי ויתרונני כי
תבקש לעוני זתשים עלי משמר וזתצודני כזוא מכמר הלא ימי חלסו

אתה מנת חלקי ורנתי וטובתי וגורלי ומהללי וכל גילי ושמחתי ששון לבי
 ואור עיני ובלעוזי וחמדתי ומורגועי ושעשועי מנוחת ושועתי הבינני
 עבודתך לך תהיה עבודתי השיבני ואשובה ותרצה את טובתי והוריני
 דרכיך וישר את נתיבותי ואת שמע את תפילתי ותענה את עתירתי בכל לבי
 דרשתיך ענני יה דרשתיך אנסך את דמעליך מחה חטאי צדמעתי ונפשי
 אמלה חלקי יי ונחלתי אסוף נא את עונותי בחסדך יום אסיפתי ויום לכתי
 לפניך רצה נא את הליבתי ועם עושי רצונך תנה שכל פעולתי ותשלח
 מלאכי הרוח דיצאו נא לעמתי ושלום צוהך יאמרו בקול אחד בני אתי יביאוני
 לבן עדנך ושם תהיה ישיבתי ואת ערך באורך ושים לבור מנוחתי ואור
 גנוז לפניך יהי סתרי ואופתי ותחת אל כנפיך תנה לי את מחיצתי

בקשה

רצונך חש חלה לגע ואגוע וזמי יתן ותבוא שאלתי
 ואפקיד את שאר רוחי צידיך וישנתי וערבה לי שנתתי ברחמי ממך מותי בחיי
 ואם אדבק בך חיי במותי אבל לא אדעה כמה חקרים ומה תהיה עבודתי ורתי
 דרכיך יי למדני ושוב ממאסר סכלות שבותי והורני בעוד יש בי יכולת
 להתענות ואל תבזה ענותי בטרים יום אהי עלי למשא ויום יכבד קצתי על
 קצתי ואפגע בעל כרחי ויאכל עצמי עש ונלאן משאתי ואפע אל מקום
 נסעו אבותי וזמקום תקנותם תקנותי כגר תושב אני על גב ארמה ואולם
 כי בטנה נחלתי בעורי ער הלום עשו לנפשם ומתי גם אני תעשה לביתי
 זה עולם אשר נתן בלבי מנעני לבקש אחריתי ואיזה אעבוד ויערי בעורי
 אסיר יערי ועבד תאותי ואיזה מעלה רמה אבקש ומחר תהיה רבמה
 אחותי ואיך ייטב ציוס טובה לבי ולא אדעה הייטב מחלתי זה ימים
 זה לילות ערבים לללות את שארי ער כלותי דלרוח יצרוך מחציתי ולעפר
 ישיבון מחציתי ומה אומר ויערי ירד פיני כחויב מנעורי ער כלותי
 ומה לי מזמן אם לא רצונך ואם אינך מנת מה מנתי אני ממעשים
 שולל וערום ויער קתך לצדה היא כמותי ועוד מה אאריך לשון ואשאל
 יי נגדך כל תאותי

ברכה לרבים

יקום פרקנא מן שמיא וחנא
 וחמדא וחייזן אריכין ושני נפישתא
 וגופא בריא ונחשא ונהולא חיא וזרעא חיא וקיימא זרעא דילא פטר
 ודילא פסיק מפתגמי אוריתא לכל קהלא קדישא הדין מרבר ביהון ועד

לעיריהון

בקשה

חלבי כשה אקליב ועולתי לך יהי די בלי שני לך תודה יהייתי לך מלכות
לך גאות לך תאות תהלתי לך עזרה בעת צרה היה עזרי בערתי לך
אוחיל בעת אחיל כיולדה באנחתי לך סברי רפא שברי זאת עירי ומלתי
לך אהמה ולא אדמה עדי תאיר אפלתי לך נעח בך אבטח ~~עמית~~
לך אהמה ואתה הוא אילותי לך אשק בך אדבק עדי שובי לאדמתי לך
אני בעודי חי ואף כי אחרי מותי לך אודה ואתודה עלי חטאי ורשעתי
לך ישעי סלח לשעי ואת פשעי ואשמתי לך אפף ואפרוש סף שמע נא
את תחנתי לך אצלה בלב נדכה ברוב שיחי ותובתי לך חסד לך חמלה
חמול על כל תלאתי וגדול מנשוא חטאי וגדלה יד משובתי ולכך
גדלו עירי וקצרותי דריעתי ואויה לי וזה לי אם תדינני כרשעתי ויערי
צורתי תמיד כמו שטן לעמתי יעצני ופתני במועצות לעמתי ועליו
לא עלי בלתי חמסי ותלונתי זעתי יעלו עלי לבי עונותי במטתי מאד
אפחד וגם ארעד מאד תגדל מהומתי וארגז עת אהי לפרך עמיתתי
ואעמוד נגדך עירום ומה תהיה תשובתי ביום בייענה כחשי ואכל מפרי
דתי איבאו ימי שלום ותקרב עת פקודתי ושמעך עת שמעתי הן מאד
זעתי ויראתי ומי יעמד לפניך ומי יהיה תמורתי ואז חשבונך לך חתך ואיך
אצדק בטענתי ואשמת וארבותי ובגדתי ובזיתי וגזלתי וגנבתי
הרעותי והרשעתי וגם לדתי וחמסתי וחטאתי והחטאתי וכלנתי וכפרתי
וטעיתי והטעיתי ולו צעתי וגם לצתי ומרדתי ומריתי ונאצתי והלעסתי
הרעותי והעויתי ורשעתי ושיחתתי ותיעבתי והעיתי וסרתי מדרךך
והלכתי בארחתך והגדלתי עשותי לשע והחזקתי ברשעתי וכחשתי ומעלתי
ועשקתי ורציתי וחטאתי בראשיתי ורשעתי באחריתי ואשמתני בילדותי
ובגדתי בלקבתי ובחלתי בתורתך ובחרתי בתולתי ועזבתי רצונך והלכתי
בתאותי והשלמתי רצון יצרי ולא פנת לאחריתי והלבית להוסיף חטאי
עלי לשעי וחובתי ולכך כסתה פני כלמתי וגם בושתתי ואיך לי בלתיך
מנוס וממך היא שליחתי ומוחל בלתיך איך ומאתך מחילתי ואם תביא
בלשפט עבדך מה היא גבורתי ומה אני ומה חיי ומה פחי ועצמתי כלש
נדף אני כהרף ואיך תזכור שגגתי ונחלמתי ונכלמתי וכסתני כלמתי
רצונך אישאלה תמיד למלאות את שאלתי והלב לבסני מ' עונותי וחטאתי
והבט רב תלאתי ודלותי בגלותי ואל נאת עלם אצנך לרחתי לשועתי
ערוב עבדך לטובה גם אמר נא די ליערתי והרחיני תשועתך בטרם יום
תמותתי ויום נפלי במח מוקשי סמוך נא את נפילתי ולענה שבעה נפשי
די קצתי בחייתי עשה עמי לטובה אותי וקומה נא לעזרתי הכי

ברכה לרבים

כ"ג
כ"ד
כ"ה

ביום ההוא יגן ימי כעב יושב ירושלים והיה הנבשל לזהם ביום ההוא כדוד ובית דוד
 באלהים כמלאך ימי לפני הים הנה ימים באים נחם ימי זה קימתי לדוד עמח צדיק
 ומלך מלך זה שפיל דעשה משפט ונדקה בארץ בימיו תושע יהודה וישלח כל
 ישכן לבטח וזה שמו אשר יקראו ימי צדיקו
 כמא ומלך יתכון משעבוד מצדאי וחפיק יתכון בחיליה תקיפא כין הוא יפרוק
 יתכון מגדילת מלכא רבא די רבא שלטניה בכל ארעא וישעב יתכון מיד כל
 לבלבנה ובלוהי דפרכוהי ופחאתיה ויתפרע מן כל דיחשיב עליכון מחשכין בישן
 ויעביב יהון מלאכה לא כלון ויערי ניהון מעל צוריכון ויעטיל מנטין כל גליתיהון
 ויניח לכון משעבודיהון ויתין לכון שלמא ביניהון דייה לכון שלמא בשלמהון כמא
 וכתוב בפתגמי נביוהי ודרשו את שלום העיר אשר הגלית אתכם שמה והתמללו
 עליה כי בשלומה יהיה לכם שלום והיה כאשר הייתם קללה בגוים בית יהודה
 ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתם בלעה א תיראו תחזקנה ימיכם ויקיים
 עליכם מקרא של טוב לאהניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים ועתה מלכים
 השפילו האסרו שפטי ארץ עבדו את ימי ביראה וגילו ברעה נשקו בר פך
 יחנק ותאכדו ררך כי יבער למעט אמו אשרי כל חוסי בו וכן קדשא
 בריך הוא יתפני במימריה לאוטבא לכון ויעלה כל אורח תכון ויברך לכון בכל
 אושטות ימיכון ויתין לכל חד וחד מנכון כמסת חסרניה דחסיד ליה ויסליק
 שנחת מגנא מביניכון ויסליק דחקא דבצרתא מארעכון ויפתח לכון אוצרות
 טוביה ולא תצטרכון לכר אנש ביוםיכון ויהית לכון טלא ומטרא וברכתא
 בערניה כמא וכתוב בפתגמי אוריתיה יפתח ימי לך את אוצרו הטוב את השמים
 לתת מטר ארעך בעתו ולברך את כל מעשה ידיך והלוית גוים רבים ואתה לא
 תלוה ונתת מטר ארעכם בעתו יורה ומלקוש דאסת דגנך ותירשך ויעהרך
 ויערי מנכון לסא דמריא דמעיק לכון ומרעין בישין דעמכון
 וישוין כל סכאיכון כרכתוב דהסיר ימי ממך כל חלי וכל מדוה מצרים הרעים
 אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך והיה אם שמועת שמע לקול ימי
 אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושירת כל חקיו ולהמלאה אשר
 שמתו במצרים לא אשים עליך כי אני ימי לפחך ויערי מנכון גרי חרבא
 וגרי כפנא וגרי מותא וגרי מותנא ויעלא בישא כמא וכתוב עלי ימי עבדוהי נבויא
 ואתה צפוני ארחיק מעליכם והרחתו א ארץ עיה ושממה את פניו אל הים
 הקדמוני וסופו א הים החרוק ועלה באשו ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות
 והושעת אתכם מכל טמאותיכם וקראתי א הרגן והרבתי אתו ולא חרבך
 עליכם רעב והרבתי את פרי העץ ותנובת השדה למען אשר לא תקחו עוד

כ"ז
כ"ח

כ"ט
ל

ל"א
ל"ב

ברכה לרבים

ועל צאוריכם יתקיים מקרא שכתוב ותפארת צאוריכם זהר עקנים שיבה
כפי ידו ימיך ויום סוף לך שנות חיים אה צרת בצחצוח לחסידיך ותאמר שויתי
עגלי על גבור הרימותי בחור מעם כי תלך במו אש לא תפנה ולהבה לא תבער
בך ועל צעריכם יתקיים מקרא שכתוב המלאך הגדל אתי מכל לע
יצרך את הגערים ויקרא בהם שמי ושם אצתי אצלהם ויצחק וידגו לרב בצדק
הארץ כי צערי ישראל וההנהגה ומצדדים קראתי לבני ועל צעריכם יתקיים
מקרא שכתוב צנים אהתם לעי חלהיכם הבן יהיר לי חפרים אם ילך שעשו עים
כי מדי דברי צו עפור אהצדקו עור על כן המו מעי לו רחם אהרחמונו נחם יי
ועל ילדיכם יתקיים מקרא שכתוב ילדים אשר אין בהם כל מאום
אטובי מראה ומשפילים בכל חכמה וידועי רעות ומביני מדע ואשר כח בהם
לעמוד בהיכל המלך וללמדם ספר ולשון כשרים כי ילדי ילך לנו בן נתן לנו
אתה המשרה על שכמו ויקרא שמן פלא יועץ אל גבור אביעד שר שלום
ועל קטניכם יתקיים מקרא שכתוב הקטן יהיה לחלף והצעיר
לגוי עצום אני יי בעתה אחי שנה זה יהי ראשיתך מצער ואחריתך ישגה
מאד ונודע צגוים דרעם וצחצוחיהם בתוך העמים כל ראיהם יפלום כי הם
לרע בלך יי ועל כל חר דחר מנכונ ואנא עמכון יתקיים מקרא
שכתוב יקיים יי לו לעם קדוש אשר נשבע לך כי תשמר את מצות יי
אלהיך והלכת בדרכיו דלאו כל עמי הארץ כי שם יי נקרא עליך ויראו ממך
כי אל רחום יי אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא יסכח את ברית אבותיך
אשר נשבע להם זה יהי שר צערי וצדק תועפות לך כי אה על שר ותענה
את שא לא חלוא פניך תעתיר אליו וישמעך ונדריך תשלם אתגדר חומר ויקם
לך ועל ללך נגה אור כי תעבר במים אתך ויהי אני ובהנהגות לא ישטפוך
כי תלך במו אש לא תפנה ולהבה לא תבער בך לא יתן למוט רגליך לא ינום
שומר יך הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל יי שומר יך יי על יד
ימי יך יומם השמש לא יפנה וירח בלילה יי ישמרך מכל רע ישמר
את נפשך יי ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם יי בלכך יי ישמרך
יאר יי פניו אליך ויחבקך ישא יי פניו אליך וישם לך שלום יי בלכך יי
מציון עשה שמים וארץ יי בלכך יי מציון וראה בטוב ירושלם בלימי חיך
וראה צנים לבניך שלום עלי ישראל כלל הצרות החמורות בתורה
ובמקרא ובמשנה ובתלמוד ובהלכות ובהגדות ובפי כל עקני חבורה יתקיימו
בכונן ובצדק ובצדק ובצדק ובצדק ובצדק ובצדק ובצדק ובצדק ובצדק ובצדק
ועוה מן שמיא ואמרו חמך

הושע יא

הושע יא

הושע יא

הושע יא

הושע יא

הושע יא

ברכה לרבים

חרפת לעבב בגוים ויקים לפון אלה כון בחיי כון וביומי כון מלכותיה
 לבתא על יד משיחא בר דויד כמא דכתיב בפתיגמי קדשוהי וביומי הון י
 מלכיא חנון יקים אלה שמיא מלכו י לעלמין לא תתחבל ומלכותא לעם
 אחרק לא תשתביק תדיק ותסיף כל ארין מלכותא והיא תקום לעלמין
 ויקיים קדשא בריך הוא על דרעא דקדר מא דגזר עליהון בארין
 מן קל מליא רברבתא י קרנא ממללא חלי הוית עד י קטילת חיותא והוצר
 גשמה ויהיבת ליקיאת אשא מן קדמוהי משתלח מלאך מותא וכפיק
 ביטלהובית אישתא ממיליה ואהוי קשתא מנהון לא יקום וד קליל
 ברגלוהי לא ישתדב דרכיב סוסיא לא ישיגב נפשיה ודתקוף לביה בגיבליא
 ערטלאה דלא דין יערוק בעדנא ההוא אמר י
 בריך הוא בגלות כון קדמוהי דכתיבין בפתיגמי אוריתיה ואף גם זאת בהיותם
 בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני
 יי אלהיהם ויעמה פרקניה בקריב בחיי כון וביומי כון כמא דכתיב
 במתגמי נביוהי ביום ההוא יהיה ימח יי לעם ולכבוד ופרי הארץ לגאון
 ולתמחרת לפליטת ישראל כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך
 בשם יי אלהינו לעולם ועד ישראל נושע בידי תשועת עולמים לא תבושו
 ולא תכלמו עד עולמי עד בירכבוכם מבית יי בלוחים אתם לי עשה
 שמים וארץ ועל דקיניכם יתקיים מקרא שכתוב ואברהם עקן
 בא בימים ויי ברך את אברהם בכל ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום
 אנכחו בו כל גויי הארץ כי ידעתיו למען אשר יצוה את בנו ואת ביתו אחרי
 ושמרון דרך יי לעשות צדקה ומשפט למען הביח יי על אברהם את אשר
 רבה יעליו עטרת עקנים בני בניו ותפארת בניו אבותם עוד ינובון
 בישיבה דשנים ולעננים יהיו ועד עקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל אני
 עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט ועל ישישיכם יתקיים
 מקרא שכתוב בישישים חכמה ואורך ימים תבונה אז יבקע לשחר
 אורך וארוכתך מהרה תצמח והלך לפניך יצחק כבוד יי אספק אנחך
 יי תמיד והשביע בעת צרות נפשיך ועצמתך יחלין והיית כגן רוה
 וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו ועל גבריכם יתקיים
 מקרא שכתוב ברוך הגבר אשר יבטח בידי והיה יי מבטחו והיה לעם
 שתול ילמים ועליוכל ישלח שרשיו ולא יראוה כי יבא חס והיה עלהו
 ריענן וכשנת צרות לא יראו ולא ימיש מעשות פרי גבור בארץ יהיה
 לרעו דור ישרים יבורך הון ועושר בביתו וצדקתו עומדת לעד

ד
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 לד
 לו
 לז
 לח
 לט
 מ
 מא
 מב
 מג
 מד
 מה
 מז
 מו
 מז
 מח
 מט
 נ
 נא
 נב
 נג
 נד
 נה
 נו
 נז
 נח
 נט
 ס
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סו
 סז
 סח
 סט
 ע
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו
 עז
 עח
 עט
 פ
 פא
 פב
 פג
 פד
 פה
 פו
 פז
 פח
 פט

ועל

אזהרות לשבת הגדול

פסח תקראם כל שאר וכל חמץ שבידך לים תטיל או זמזמר תאצרים
וברשותך א תראם תזרם ורוח תשאם לווה אדם בידך
חמץ שבידו לגוי במצוה כחה לעשות מחימה ביניהם אמרו להבדיל
מעונן וחסאה להגו חמץ שהכניס גוי או מצאו בפסח לכסותו בעת
אותו רחה בעד השארית הנמצאה מיצות פסח א יולשו בייק
ושמך ודש וא יטלים אדם כל תאותו מלפלא פתים פסח הנזיר השמר
במצותו מותר לעשותם לנער וזקן וחולה בחלותו בעצור אשר יברכך
לפני מותו נודע שחומץ האדומי וזיתום המצוי כמעשה מצרים
נאסרו עם כותח הצבלי ושכר המרי לזרע יהודה ואפרים נאמו שלא
יולשו אלא במיא דביתי פך יחם עליהם המהלים והשמש ערה על המים
סודי שמרו כאשר דברתי אליכם סנין וכלי נחשת להג עיר
ברותחין ולמרוק כי כן נתחייב עליכם סורו מצעע לשבר כל כלי חרס
ולהרחיקם מאהליכם ועינכם א תחם על כליכם עץ פרור
ששימש בו האדם כל השנה במצונו עליו להשליך מים חמץ דתכך כך
פלטו כבלעו עריסת חמץ אם יש בו וחלאתו תתום כאשר עלעו זהו צחתי
את בליגו פקודי חכמים קדמונים בהם הדבק כאשר פירשתי
פסחי בלחם עוני שמור ובעשותך כאשר הזהרתי פתחון פה יהיה לך לחמר
כי עונתי ומפי מנעתי מטעמים כאשר אהבתי צרי כיץ מצות
פסח שני כלים מצננת ומקטפת וביום יצאו שלא ילושו לשמש פן יתחממו
העיסות באומם גו שהמצה מחמשת המינים בשומם לכה יאכלו בני ישראל
את לחמם קראו שיתעסקו בעיסה לשה ועוללת ואומה ביופי
ומכלול קטן וחרש ושוטה א ילושו בדופי וחילול קיצוץ מי העיסות ישפלו
במורד מדרון מסלול על הר גבוה ותלול לאוי להיות העיסה
משיעור ארבעים ושלוש ביצים וחומש ביצה פדת פליליה ראשית העיסה
להפריש שתי חלות לתלומיה רחשו שלא ילעום אדם חטים לשום על מלה
להפיק רטיה פצע וחבורה ומלה טריה שמרו שתהיינה
הגשים זהירות לאנשים לעבודתם שעבוד עוני אצתינו לעבור בהיותם
תחת יד מצרים בסבלתם שדי עלינו לשבח בזכרנו את כל אורחותם
זאת כל הקורות אותם תברך לטוב שהחיינו וקיימנו לא איום
אזרח תמוך אתמוך פסח מצה ומרור אשתה שלש פוסות לצבירה
תהלה אערך בלביעי באמילה טהורה פוס שועות אשא ובטם ימי
חקלא חסור לאכול ללום אחר פוס ההלל כמצות ירומה

נצחיה

לך יהודה הלוי זעל
 חזק חזקה אחר תפלת מוסף

אזהרות לשבת הגדול שלפסח

הקבצו ושמעו בני יעקב דת יוצרכם להקתינו ולתורותינו ה'טו היום
 אדניכם כי לעצרו ולרוממו אתם נצנים היום כלכם לא שילם
 שבטיכם זקניכם ושטריכם אביעה חירות מני קדם אז נמלאו חספיה
 גבורותיו בגוי עם קדוש נקלאו הישיחיש לכם אותותיו ונסיו כחודים נבאו
 הלא שונות הנה באו אשאלה רשיון שוכני חפדני מלומים אבאר היום
 הלכות פסח הנעמיים אשר ביארו רבותינו ציושר וכתמים זהמה חכמים
 מחולמים בירח צאת בנות אל מיד חמסן בהמותו ראשית כל בכורי
 אנפן בו שדי הפליא עלילות זירם קרן נפן בהדש הוא ניפן גזע
 עם הקדש הזהר בנעם אזהרות גלה אדכך ותהיינה מצות פסח שמורות גם
 הזהר לבדך על ביעור חמץ לנאזר בגבורות בהעלותך את הנרות
 רצרו שמור אשר צפתם חופיר לא תקלה דת ביעור חמץ לאור הנר עד
 כלה דע והזהר ולבלעדי אור הנר לא לאור האבוקה וחמה ולבנה החמץ אל
 תגלה לא בחר יצי צאלה הן בצדקך אם שיירת ככלות להם במגז
 אצולות הורו אם חסר מהם כלום שלא הם מפי שלך חכמות הם אמרו לבדוק
 שנית ומסתורים לגלות השבידך כבוצר על כלסלות ואם מצא
 פת בפסח חג מחולת מחנים זהו שכלר ביטל כלבו שלא ראה בשפטים
 ואינו נעש כי ראה תום לבבו שוכן שמים כי האדם יראה לעינים
 צוות חצר ואמצעים דג יגיע זרפת ולולים ומתבן וחותרות יין ושמן
 חכמי עם נדבות עהרו לבדקם וכתו עעים דרונג ומלח זתימורים תבדוק
 בצווי דת תוכן לבות צולתי חורי עליונים שגבהו ותחתונים שצמקו
 ולבדקם אינם קרובות השכו הרוחות בארובות חצר תוכו
 חין אתה יריך לבדוק והחליגן בעדיך חור שבינדך לארמאיא תבדוק
 שמה בכשפים יחשידיך חור שבינדך לישרא צווי תלמידי חסידיך ועשית
 לו כחשי תמצא ידיך טהורים אמרו אם נפלה מפולת על
 חמץ ויפסנו טרם נפלו אם לא בדקו נחשב כמבוער אשר באש תשרפנו
 טפחים שלשה שיוכל הכלב לפשפש תחפשונו ועמוק עמוק מרי
 ימצאנו ישרו ביטול חמץ לחדש ניסן בארבעה עשר יום
 ימו לאכול כל ארבע ולתלות כל חמש ולשרוף בתחלת שש להמציאם
 פדיום ימהרא בשביל יום מעונן ויחטאו לאל נורא ואיום זהתמהמהו
 עד נטות היום כשתצא לדרך אם קודם לפסח שלשים
 יום אתנכול בתיך ותכלאם כך אמרו שאתה חייב לבערם ובהלכות

4
 טל
 פא
 ב

רשות לאזהרות

ל' ד' ו' י' ז' ח' ט' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט

האלהים נוטה עליה ויום נשיה לך דומיה תהלה אלהים יום נגלית
ודת הורית מאד נעלית על כל אלהים דבר אל שמעו עם נושעו וחלו
ולעו מפני אלהים והמליח עצה גדול העצה לעם חן מצא בעיני אלהים
יקרה נעימה תורה תמימה להנחיל חיומה בא אלהים דת הודיעם וקול
השמיים ראו השמע עם קול אלהים באזני המוני דבר בסיני הלא חז
יע ואין עוד אלהים נטוש לרופסלו וצא תאמר לו היעשה לו אדם
אלהים את השם הא לשוא א תואל כי על כל אל גדול אלהים לצבא
שבת רוצ נא בחיפת כי בו שבת ויכל אלהים ענג המונים בטוב
מעדנים ותאריך שנים לפני אלהים ערה שופכי דם דל תהי בסולם כי
האדם בעלם אלהים רחוק עמה וחמה ומאזני מרמה פן באף וחמה
יפקוד אלהים ברעך לא תענה שוא כמתחנה כי שש שגא יני אלהים
קנין אח לא תחמר גם לא תתאו אשר לו נתן אלהים והעם חררו
ותמהו ופחדו ויגידו פעל אלהים דברו כפושר נדיבי יושר ועשה כל
אשר יצוה אלהים המוני עם לו בדת א שמחו עלזו ואמרו לכו חמו
מפעלות אלהים חי גואלינו דקוף ידינו וחיש הראינו בישיע אלהים

פירוש אמון כמו המון חוזה נביא עליה שמים מלשון הנטה כדק שמים נשיה תכל
חיומה כמו חיומה נטוש עזוב תול ענין שבועה ערה ענין פיצור כמתחנה ענין תואנה
דקוף לשון עמידה

אזהרות לרבי שלמה בן יהודה בן בכירור זצ"ל

שמו חתום בבית הלל שון שלמה בן יהודה והוא שיר שליח וארבע תנועות חד בק צה
הבתים הוסיף שוא נע וזה מותר למשוררים בשירים הארוכים אבל תנועה נוספת לא נמצא
בכל השיר

שמו לבי מענה היה במאד נענה ירא האל ומנה דבריו הישרים
זהו יסלח חטמה זהו ירבה עצמה והוא יתן חכמה להבין נמהרים
אספר תושיות מתוקות לפיות ואעייב תלפיות לישר העוברים
ואזכיר מצות עשה בדת מעוז ומחסה ועל פשעי כסה מגלה נסתרים
שמונה וארבעים ומאתים נטותנים כמו מסמרות תקועים כמספר אברים

פירוש מענה דיבור מן ומי מענה לשון נענה נכנע מן לענת מפני וענה גחון
ישראל ימנה מנין מן גם זלעך ימנה חטמה אשם עצמה חודק מן כי עצמת ממנו
נמהרים פתיות מן ולכ נמהלים יבין ולטם שהפתיים עושים ענייניהם במהירות נקראו
נמהרים תושיה תורה ופקדאת התורה תושיה מפני חומר האדם לעבודת יוצרו ועומדת
לו לשלמי עד כיסוד מוסדים תלפיות הם שני החומות ובלעז אמר וימ מענין לימוד

נצלה לצד אים תצמא ונפשך בצמא שאופה יותן לך מים ותשתה להמציא
 לצמאונך תרופה מים קרים על נפש עייפה יושר הלכות
 יצדק דברי התושיה היום להגות ואספר יקדך בנפש רצויה שובבני
 מהרה ואלו אשורר לשמך לב העלילה למועד הזה כעת חיה
 ואומה כל שילי אין כלהינו וגו' וקייט ועלינו לשבח על סן נקודתך ונפטריך

ליום ראשון של שבועות אחר שמסלימין השילה אומרים לו הפיוטים

אשר נבלה למשה בסיני להנחיל תורת אלהים חיים

השלישי השמייע צהר קולות ולפידים וענן כבוד גדול
 משה היה שהוא רוח קדוש עולמים נבלה אליו דמותו לאה וקולו שמע
 אפים בפנים עמו דברי הרפך שמים ארעיש ארץ והודיע לבנים כי הוא
 אביהם שעולמם ארעשה ארץ וההרים כאלים רקדו היות השדה וכל עוף
 כנף עייפים ממני הרעש טוב עולמים השמייע צהר קול רעש חזק עד מאד
 ירד משה ואמר לעמו הביטו וראו פני שכינה כחתך עמוד על ראש ההר
 ואתם ככלה בתוך חומתה להר סיני עלה משה וירד להנחיל עמו תורת
 חיים משמייע למקום דברי ישראל ולישראל דברי אקים נתן להם
 עשרת הדברים מהצב אש כולם חצובים סביבות ההר היה משה והשמייע
 להם דברי תורה עשו אנכי ושמעו בקולו שהוא הוסיף לנו ממצרים מבית
 עבדים מתחו פיהם כולם ואמרו כל אשר דבר יי נעשה אנשמע ינהלו
 ושמחו ודרעו לפניך בשביל לקיים לא יהיה לך אלהים אחרים קידשו
 אותך על לא תשא ואמרו אשרינו כי זה מלכינו לנה ושמחה לבשו
 לפניך בתתך להם זכור ושמור שמרו כבוד ועטו אתו וקחו לכם חיים
 טובים תהיה יראת יי עליכם לא תרצח ולא תאהב רוצח תן עיניך
 באשתך לא תנאף ולא תאהב נואף שמח בחלקך תהיה עשיר לא תגנב
 ולא תאהב גנב עדות שקר לא תענה ברעך כי באמונה העולם קיים
 שני הדברים האלה לא תעזב נפשך לא תחמד ולא תתאוה ואמר
 להם משה א תיראו כי חיים הם למוצאים ולכל בשרו מרפא ונאמר
 כי בי ירבו ימיך ויוסימו לך שנות חיים ונאמר כי אורך ימים ושנות
 חיים ושלוש יוסימו לך ברוך נותן התורה ובוחר בעריקים

ואחל אומה הללויה והללויה אשמחה ברוחי אמרה חיומה על
 דחת וגו' עד סופו סימן טוב וגו' אתי מלבנון ללה וגו' עד סופו

והוא דבר טוב למקומו והוא קייט ומות אספר שע וקולא בו המפסיר וזיוס הצלולים
 ומפסירין והי בשלשים שנים בריש חזקא ואומרים אשלי ומחזיקין הספרים למקומן
 ומתמללן תפלת מוסף והוא שיתתפלל ואחר קייט תתקבל אומה אזהרות לבי
 שלמה בן יהודה בן גבירול ז"ל

וְלַמְנוּחַ וְלַתַּת לַאֲבִיוֹן יִיחַתֵּת וְלַשְׁמִיץ וְלַמּוֹתֵת עִמְלֵק לְאֵשׁ יָצְרִים
 לַבַּעַר מִחֲמַצֵּת בְּכֹלֵה כְּחֹרֵצֵת וְלַשְׁרוֹף מִכְּלֵצֵת אֲלֵלִים וְחֲשָׁרִים
 לְעֵנֶב יוֹם מְנוּחָה בַּהֶשְׁקָט וּבְבִטְחָה וְלַחֹג וְלַשְׂמֵחָה וְלַאֲהוּב הַגְּרִים
 וְהַצְּדִיקָה לְעֲשׂוֹת כַּפִּי יָד וְכַמְסוֹת וּמִשְׁאֵוֹת וּמַעֲמָסוֹת לַהֲקִים וְלַהֲרִים
 וְתַלְמִיד שֶׁעָשׂוּעִים לַהֲרִי וְלַהֲנַעִים וְהוֹלֵחַת רַעִים וְהַהֲפֵת הַחֲבָרִים
 וְתוֹמָה וְעֵנֹה דִיּוּן קִירוֹשׁ וְחֵדוּה דִּירָאת מִקֹּדֶשׁ וְחֲלָמִים עִם הוֹרִים
 וְלִימוֹד נְחֵמָה לַכְּנִים בְּרַנְנָה לֵיתוֹם וְאֵלְמָנָה וְלוֹי עִם גְּרִים
 שְׁמוֹר מַעֲשֵׂר עֲנִי וְגַם מַעֲשֵׂר שְׁנִי וְרֵאשׁוֹן וְשִׁמְיִי תִקְדֵשׁ בְּהַדְרִים
 וּמַעֲשֵׂר מִמַּעֲשֵׂר וְגַם וְדוֹי מַעֲשֵׂר וּמִבְּהֵמָה תַעֲשֵׂר וְרֵאשׁ גִּז מַעֲדָרִים
 וְקֹדֶשׁ מִתְּנִי תִחְכַּלֵם בְּמַעוֹנִי וְגַם מַעֲשֵׂר שְׁנִי וְהַחֲלָה תִרִים
 וְחֶזֶק מִךְ יָמוּט וְלַעֲד לֹא תָמוּט וְכִשְׁבִּיעִית תִּשְׁמוּט כַּפִּיחִים וְנִזְרִים
 וְתִשְׁמוּט מִשְׁאֵוֹת וְשִׁכַּחַת עִם פִּיאוֹת בְּשִׁדָּה וְתִבּוֹאוֹת דְּעוֹלָלוֹת מִבְּעִירִים
 וְלִקַּט הַקֵּצִיר וְכִרַט הַבְּעִיר עֵצוֹב לְכָלִי תִצִּיר לַדָּלִים נִיחָרִים
 וְאֵלִימוֹ הַבֵּט בַּהֶעֱנֵק וְכַהֲעֲבֵט וְתֵן פֶּן תִּלְבֹּט נִדְּבוֹת וְנִדְרִים
 שְׂמַח וְחֵמּוֹר הָאֵחׁ בַּהֲחִיּוֹתֶךָ הָאֵחׁ וְהַנּוֹתֵר בָּאֵחׁ יְהוֹשֵׁלֶךָ בְּחֹרִים
 וּפְגוּל כִּי יִבְאֵשׁ יִשְׂרָף בָּאֵשׁ וְפִסַּח בִּיעָלִי אֵשׁ וּמִצּוֹת וּמִרְוִרִים
 וְרֵאשׁוֹן וְשִׁבְעִי תִקְדֵשׁ בַּחֲג יִשְׁעִי בְּכֹלֵי הַיָּצִירִים
 יוֹם לְכֹרֶן תְּרוּעָה יוֹם כְּפֹר תוּעָה וְסוֹכָה וְחֵרֶבֶעָה תַמָּחִים נִבְחָרִים
 עֲרֵבוֹת כַּסְמֵדֶר דַּעַץ עֲבוֹת כְּהַדָּר וְפִרִי עֵץ הַדָּר וְלַפּוֹת תַמָּרִים
 וְכֹהֵן הוֹקֵם עַל־ בְּחֵלְמָנָה יִגְעַל וּבְבִתּוּלָה יִבְעַל וְיָדִיעַ הַעֲתִים
 וְיָדִיעַ הַעֲתִים לִטְהַר סוֹת וְכֹתִים וְפִתּוֹת הַפִּתִים

המזון בשובה ונחת רדון לשון כחוש מן השמנה היא אם רזה עבוט משכון מן זה העבט
 העביטנו ועושק מן עשוק וגזול לשב לשון זקנה מן גם שבגם ישיש בנו כהרדים לשון
 הידור מן והדרת פני דקן והוריד לשון אבן רב מן בלכות אביך גברו על פרכת הורי רב
 מן מורה הוראה לקדש בכור בהמה ממה שכות כל הבכור תקדיש תשיחם לשון דיבור
 בהפלה מן ויצא יצחק לשוח בשדה נגזרים לשון נכרת והוא מת מצוה ולפתוח ולתת מן
 פתח תפוח את ירך ייחתת לשון שבר מן אהראו אהתת בכלה כחרצת לשון פלין חרוץ
 מפלצת עש ועשתה מפלצת לא שדה והוא אחד מתשמישי עמ וכמסות לשון יכולת עש מסת כדבר
 ירך ומשאות ומעמסות כולם ענין משא מן הקס תקים עמו שעשועים התורה נקראת שעשועים
 מן שעשועים יום זום והוא לכבוד לומדי תורה והוכחת מן הוכח תוכיח ותומה מן תמים תהיה
 וחדוה לשון שמחה מן חדות יי היא מעוזכם הורים לשון חכמים מורי הולחה מן הורוכי וחי אחריש
 כאמנה לשון אמונה בלי ספק וראשון ושמיני הם יט ראשון שלחג ושמיני חג עצרת זמן שביעי
 שלפסח שבו כושעו בהדרים לשון כבוד והדר חן על שם פרי עץ הדר מעדרים מן וראשית
 גז צחנך נתן לו מך אחד מלז שמות שיש לעניי ביימוך אחריך ספחים מן ספיק קצירן
 כדורים מן עכבי כדירך תשמוט לשון שמטה משאות לשון חוב מן לא תהיה לוכנסה ומן
 כי תשה בלעך משאת מאומה לקט הקציר מן ולקט קצירך ופלט הבציר מן ופלט פדמך

בְּסִינֵי נֹדָדָעוּ וּמְרוֹם נִשְׁמָעוּ וַיִּחַדּוּ הַטְּבָעוּ בַתּוֹךְ עֲשֵׂרֶת דְּבָרִים
אֲשֶׁר הִתּוֹהֲתוּת בְּתִיבוֹת נִשְׁתּוֹת בְּמִסְפַּר הַמִּצְוֹת וְכֵהֶם כְּאֲמָרִים
וְהַמּוֹשִׁיעִיךָ וְהַמּוֹדִיעִיךָ עַד אֲשֶׁר לֹא עִיךָ כְּתָנָם כְּחֻקֵּי
וְהָרַעִים אֲרָעוֹת בְּקוֹל הַפְּלִיא דְּרָעוֹת מִקַּפֵּץ עַל גְּבֻעוֹת מִדְּלָג עַל הָרִים
וְעַתְּ קָרָא אֹתָם רַעֲיָה אֲחֵזְתָם וַיִּצְאָה נִשְׁמָתָם בְּרַתָּת וְשִׁבְרִים
וְהוֹרִיד טַל אֵינִי לְעַמּוֹ וְעַבְדִּי וְהִשִּׁיב בְּחֵסֶד־יִי אֲנִי הוֹצֵאתִיךָ
אֲנִי הוֹצֵאתִיךָ אֲנִי הַצֵּהְרֵתִיךָ אֲנִי הוֹדֵרְתִיךָ עַרְבִים וְשִׁחֲרִים
לִיחַד אֵל אֵינוֹם שְׁתֵּי פְעָמִים בַּיּוֹם לְהַתְּפִלָּל יוֹם יוֹם עַרְבִים וְשִׁחֲרִים
לְעַבְדוֹ וְלֹא אֲהַבּוּ בְּלֵב וְלֹא דְבַקָּה בּוֹ וְלֹא תִמּוֹךְ בְּנִתְיָבוֹ פְעָמִים וְאֲשׁוּרִים
לְהִשָּׁתַעֲצוּמוֹ לִי רָאָה מִלְּעַמּוֹ לְהִשָּׁבַע בְּשִׁמּוֹ בְּלִי שׂוֹא וְשִׁקָּרִים
לְעַדֵּק דִּינֵיהוּ אֲלֵרְדוּף צַדִּיקֵיהוּ אֲלֵשְׁמַר דְּתֵיהוּ אֲלֵעֲשׂוֹת מִחֲמָרִים
וְצַדִּיקֵי שָׁמַיִם מִרְמָא עַל־לֵב גַּם עַל־פִּה וְכַתְּבָם עַל־סֵפֶי מִזֹּלוֹת וְשִׁעֲרִים
וְשִׁנְתָם תְּמִיד לְצַבֵּךְ וְלֹתְלָמִיד וּמִבְּרָכּוֹת תְּעַמִּיד מֵאֵת הַגְּמָרִים
בְּכּוֹר פְּנִים תַּפְדָּה וְטוֹטְפוֹת תַּעֲדָה וְכַכְּנַעֲנִי תַרְדָּה וְתַמּוֹל בְּצִשְׁרִים
וְתַפְדָּה פֶטֶר חַמּוֹר וְהִשְׁבַּת תִּשְׁמּוֹר וְהִתְּלַל תַּגְּמּוֹר בַּיָּמִים נִסְפָּרִים
וְעַל כֹּנֵפֵי בַגְדֶךָ גְּדִלִים תַּעֲשֶׂה לְךָ וְתַלְוֵה דָל וְדָךְ תַּפְּלִים בַּדְּבָרִים
קָבַע בְּרַכַּת מִלְּזוֹן בְּחֵט וּבְחַפְזוֹן וְלֹא תִמְצַא רִלְזוֹן בַּעֲנּוֹי כְּמוֹרִים
עַבּוֹט עֲנֵי הַשֶּׁבֶךְ אֲתֵךְ אֵי יֵשֶׁב וְהַגְּזֵלָה תִשָּׁב אַעֲשֶׂה מִסְחָרִים
הִיָּה לְשִׁבְ עֲנּוֹי לְשִׁכְלוֹ וְלִשְׁנּוֹי וְתַקּוֹם מִפְּנּוֹי אִפְנּוֹי כְּהַדְרִים
וְתַלְמוֹד וְתַלְמוֹד וְהוֹרִיךְ תַכְּבֵּד וְתַשִּׁיב כְּלֵי אֲבוֹבֵי וְתַקְדִּישׁ מְבֹכָרִים
וְהָרִלִים תַרְחֵם וְהַחֹלִים תַשִּׁיחֵם וְהַאֲבִלִים תַנְחֵם וְתַקְבּוֹר נְגִלִים

ולפתוח

ואזכיר כמו ואזכור מעוז ה'ית נקרא מעוז מסמדות מן ויחזקו במסמדים
הטבעו מן טבעו כמו על מה אדניה הטבעו הנות מן והתוית תו והוא ענין רושם נשתוות
מן וכל חפצך לא ישוובה והרעים מן א הכבוד הרעים והוא ענין רעם זועות מן והיית
לזעוה והוא ענין תנועה ורערה מקפץ ומדלג מן מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות
רערה מן יחזמו רעד ברתת מן כדבר אפרים רתת והוא ענין רעד חידיו ענין מן ואד
יעלה מן הארץ איום ענין מורא מלשון חימה ולתמוך בנתיבו מן והולכי נתיבות
פעמים מן מה יפועמך ואשורים מן אשורינו עתה סבבנו לקדש שיקדש שם
אי ברבים כחננה מישא ועזריה תעצומו ענין חושק והוא שם בכנויה ה'ית ספי
מידות מן וינעו אמות הספים תצמיד תחבר מן ויצמד ישראל ושנתם ותלמדם
מן ושנתם לבניך טוטפת תפלין תעדה לשון עדי מן ואעדך עדי תלדה תשלוט
מן לחתרה בובפרך האמור בעבר ארל גדילים יציות ותלוה מן אס כסף תלוה
תפיים לשון פיוס מן ותפק לרעב נמשך קבע לשון קביעות מן וחקי רחשי חדשים
להם קבעת באט בשובה ונחת מן ואני אהנהלה לאטי ובחפזון לשון מהירות
מן וחלתם אהו בחפזון כלומר שאפלו יהיה לאדם עסק רב לא יפטר מלברך ברכת

המדון

ושבת לשון מנוחה מן ושבתה הארץ : ומקרא בפורים היא פלשת הגדתי היום ליע אהיך :
ועירוז מתנים היא אפילת קרבן פסח שבת בומתנכם חגורים : וחוק אפותים שלא יהיו לך
איפה ואיפה : מדותים מן לא תעשו עול במדה : וחופש לשון חפשי מן לחפשי ישלחנו :
נכתמה ענין רושם מן נכתם עונך : ידון לשון ליבומדון אהוא לשון גאווה והוא כמו לא
ידון כלומ שלא יתגאה אחר שנמטר על פי בך או בשאר מעשיו הרעים : לידורים להידות
מן וקראתם דרור : חרופה מיעדת מן והיא שפחה נחרפת לאיש : לתרוסה לשון רמואה :

ואדם לא ידון כנמטר על לדון ציובל ומת אדון ייטלה לידורים
ועאת עברית חפשית ציובל ועאת ששית ועת בוא חמישית זהבדל שש עדים
ודין שפחה חרופה וסוד עגלה ערופה ופסח לתרופה ללא המה טהורים
וטורת הדוות במימי המקוות ופרצא על מינות ופר הכפורים
וטורת הטומאה בקרבן הנראה ולרבץ הטאה ומוספין עשרים
ויורד גם עולה וראי גם נתלה וחרם המופלא וערך הנודרים
וידי ויתד לחפור והעומר לספור ואם קן העמור לשלח ביערים
וכל טמאה להפלות בשקץ ונבלות ואדם עם מכלות ומשקים נגרים
והסט ושוכבת ומקלה מחשבת דיבום נעלבת ואגרת פורים
וחילוף ורוקת לאשה נתקת וקוץ כף מחלקת במבוי גברים
ודין אשת שביה וחוק פריה ורביה ותלבוסת עריה וניסוך מי קלים
וערלה והלולים ומשנה למושלים וביזום להשלים שכר הנשכרים
ברכות וקללות ומכס ונחלות ושיד אבנים גדולות ויובל לידורים
זחצרות עדה ומורם מתודה וטיבול יולדה מדמי המקורים
זמרה לשלפה זחזה לתנופה ומעשר האיפה דהתרומה להרים
זעיר יד שולחת למלט משחת זעם עיר נדחת להחריב ולהחריים
זעיר כי תסגר חבניה תגר ותתנבלה לגר או מכר לנכרים
דמי כופר תשקול והמסית תסקול ביעץ הרים קול לעבדה לאחריים
וחולם

הדוות מן כימי גדת דותה : מקוות לשון מקוה שלא רבעים סאה : ופר בא על מצות היום
פר עולה ויורד גם הוא עולה הוא קרבן העני והעשיר שכתבו ואם לא מצאה ידו : נתלה
הוא אשם תלוי כלומ שהוא קרבן ספק : וחרם המופלא מן כי יפליא לכרד נדר גדיר :
מכלות לשון כלים וימ לשון מאכל : נגרים לסון שמך מן ופמים הנגרים : הסט לשון נענוע
כלומ שאדם מניע דבר טמא אפלו שתהיה הטומאה בראש הקורה הוא נטמא אחר שבסבתו
נענעה : ושוכבת היא הנדה בטמאתה : ונקרה הוא בעל קרי : ויבום עזבת היא שמצוה
ליבם : וחילוף מן וחלמה נעלו : ורוקת מן וירקה בפניו : וקוץ כף לשון חיתוך מן וקצתה חת
כסה : במבוי מן והחזיקה במבוי : ותלבוסת עריה מן והסירה את שמלת שביה מעליה :
וימ עריה מן כיתרה ערום וכסיתו : וניסוך מי קרים רבו המפרשים מלשון מים קרים על גבש
עיפה חבל אע חומ שהוא לשון מקור מן מעין נרפס מקור משחת והוא מצות ניסוך המים
שיהיו מים זכים נובעים : וערלה והלולים מן שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יחכל ובשנה
הרביעית קדש הלולים : ומשנה למושלים מן וכתב לו את משנה התורה הזאת שמצוה על
המלך :

אזהרות

הציר לשון השגה גבול : כי אדים לשון חוסר מן נחר מקדשו : בהענק לשון מתנה מן והענק
תעניק והוא מתנת חנם : בהעבט לשון משכון מן יוציא איך את העבוס והוא הלואה חק
תלבט לשון כושל מן ועם לא יבין לבט : האח מן האח האח האח ראתה עינינו והוא לשון גילוי
ושמחה : האח מן וחי אחיך עמך : באח לשון כירה מן ואת האח לפנינו מצוערת : על אורים
לשון אש מן באור אשכס באור כסדים : ופיגול לשון מיאוס : יבאש לשון סרחון : ושביעי
חגה שבועות : תועה כמו טועה כלומר שיזהר מלטעות בו : כסמדר מן והגפנים סמדר
עבות הוא ההדס המשולש מן מעשה עבות : עץ הדד הוא האתרוג כמות תמרים הוא הלולב :
על לשון רם והוא הכהן הגדול : יגעל לשון מיאוס והרחקה מן ולא תגעל כפשי אתכם : וידהו
ידים היא ברכת כהנים : פות לשון בגד מן ובדס ענבים פותה ופותות הפתים מן פתות אתה פתים :

ונשלח נשלוח להקטיר ולמלוח לכפר ולסלוח פשעים נעתרים
וליצוק ולבלבל ולשחוט פרויובל ולמלוק ולקבל ולקמוץ אזכרים
זכך למד עם זה להניף ולהזהר והשוק והחזה לחק נעצרים
זיכין למלאכת שרד ובעת לכת לבית המלכות בגדים משזרים
וזבנית המשכן ולחם הנתכן ושמן המתוקן למשחה ולמאורים
חנולה ומלאכת קטרת נסכת ושש המערכת ושתי ככרים
ושלמים ומנות ועולות וקרבלנות ושש מתנות במועדים נזכרים
זה עומר לנהל זכר שבת יהל זרשת הקהל ושופטים עם שוטרים
למחקורת ריבות נמשות מעלבות ודין ארבע אבות נזקים נשמרים
וקצב ותבונה לאחד שיהנה ומתנות להונה ארבעה ועשרים
זה תקופות למלאכת זכר חנוכה להעלות זליראות ולעלות בשני מעשרים
להנעים חומשים זגם להיות קדושים ולטבול נפרשים בעתים נגזרים
ושבת בנהמה ועצב עם אמה ובלורי אדמה ומקרא ככרים
זדירוז מתנים זערה מאזנים ומתת פי שנים לבנים הבכורים
זחוק חיפותים זגם מדותים זמוצא שפתים ופריון נמלרים
זחופש האמה בסימן נכתמה זדין ערי חומה זבתי החערים
ואדם

ולמלוח היא תשעית מלוח נעתרים לשון יבוי מן ועתר ענן הקטרת ומן נעתרות
בשיקות יסוד וליצוק מן ויצקת ולבלבל מן בלולה ולקמוץ מן וקמץ הכהן אזכרים
מן אזכרתה ליש להניף לשון תנופה ולהזהר מן והזהר הכהן נעצרים לשון עצרה מן עצרת
תהיה לכם ישרד לשון שימוש משזרים מן שש משזרי הנתכן כמו הנתכן לשון תיקון
וימ לשון מנין מן יתכן לבנים המתוקן לשון סידור כלום המדוקח מסמנים וקטרת נסכת
הוא לשון חשבון וסיום מן ובמתנותו לא תעשו כמהו ושש המערכת הן שש חלות כמו שפירש
בפרישת אמור שש חלות המערכת האחת ושש ככרים הם לחם התנופה שהם שתיים לנהל
לשון כיהוב מן ואני אתנהלה לאטי חנהו לשון הנפה שמצות העומר בהנפה יהל לשון אורה
מן בהלוננו עלי למשי ופרשת הקהל היא הקהלת העם במוצאי שביעית לשמיט התורה למחקורת
ריבות היא מן וקצב לשון קצב לשון מדה וגבול מן וקצב אחד לשע הכרובים
בבוקר מא שנה זכר ומכנה והפעלה וקצב לשון מדה וגבול מן וקצב אחד לשע הכרובים
להעלות לשון הדלקה מן בהעלתך את הנרות להנעים חומשים כלום שיכבד התורה ולומדיה
נפרשים הם השמחים נגזרים לשון חיתוך פלו : שתייה הטבילה בזמנה או לטהר עצמו ברבל :

אזהרות

צְרוּפִים וְטְהוּרִים	כִּמּוֹ תוֹרֵי דָהָב	פְּדִיתֶיךָ מִלֹּהָב	חֲשִׁקְתֶּיךָ וְאוֹהָב
מִדְּלֹג עַל הָרִים	וְקוֹל דְּוִי דָהָב	בְּאַלְף וּרְבֹבָה	בַּצִּיּוֹת נִצְבָה
לֶךְ אֱלֹהִים אַחֲרֵיהֶם	וְלֹא יִהְיֶה עַלְפָּנָי	קִרְאתֶיךָ בְּסִינַי	אֲנֹכִי יְהוָה
לֹאֲקַנְיָאוּ בְּזָרִים	וְלֹא תִשִּׁים פֶּסֶל	בְּרִשְׁעֵי וּבַכְּפָל	זֶלְזָל תַּעֲשֶׂה פֶסֶל
וְלֹטְטַת אֲשֵׁרִים	וְלִבְנוֹת מִצֵּבָה	לֹהֲבִיא תוֹעֵבָה	וְגוֹר מִלֹּהָבָה
שְׁמוֹתֵי הַיְקָרִים	וְלֹא תִשָּׂא לְשׂוֹא	וְהָאֵמֶן בְּשׂוֹא	וְסוֹר מִשְׁמַע שׂוֹא
זֶלְזָל תַּחֲמֹד חֲבָרִים	וְלֹא תִגְנוֹב לֹא תִשָּׂאֵף	שְׁמוֹר פֶּן יִחַרְהֶ אֵף	וּמִצִּוֹת לֹא תִנְחָף
לֹאֲכַשִּׁיל הַעֲוֹרִים	וְלֹא תִתֵּן מוֹקֵשׁ	אֲשֶׁר דָּמָה אֶלְקֵשׁ	וְנִפְשׁ לֹא תִנְקֵשׁ
לֹאֲחַרֵּר מִתְּגָרִים	וְעַל רִיב לֹא תַעֲנֶה	וַיִּתּוֹם לֹא תַעֲנֶה	וְשִׁקָּר לֹא תַעֲנֶה
פְּאֲרִצוֹת הַזָּרִים	וְחָרִיעַךְ לֹא תִלְזֶה	וְגִזִּית לֹא תִבְנֶה	וְהַגֵּר לֹא תוֹנֶה
וְפִלֵט הַבְּצִירִים	וְכַרְמֶיךָ לֹא תַעֲוֹלֵל	וְהַשֵּׁם לֹא תַחַלֵּל	אֱלֹהִים לֹא תִקְלָל
שְׁוֹרִים וְחַמּוּרִים	וְלֹא יִצְמִיד חוֹרֵשׁ	חַמְסוֹ יִדְרֵשׁ	וְלֹא תִקְלָל חֹרֵשׁ
וְלֹא תִאָּחַר בְּדָרִים	וְלֹא תַעֲשֶׂק רֵעֶךָ	מִלֹּאֲתֶךָ וְדַמְעֶךָ	וְלֹא תִאָּחַר בְּבַצְעֶךָ
בְּדִישׁוֹ הַעֲוֹמְרִים	וְלֹא תַחֲסֹם שׂוֹרֶךָ	וְלֹא תִלְקֹט קִצִּירֶךָ	וְלֹא תַעֲשֶׂק שְׂכִירֶךָ
בְּמִקַּח וּדְבָרִים	וְלֹא תוֹנֶה עַמִּיתֶךָ	וְלֹא תִלְלֶה פֶחַתֶךָ	וְלֹא תִפְחֹר דִּיתֶךָ
כַּמְשַׁטְמַת עֲרִים	וְלֹא תִחַשׁוּב לְשִׁנְאוֹ	אֲשֶׁר לָבוּ מִלֵּאוֹ	וְלֹא תִשָּׂא חֲטָאוֹ
פְּעוּלַת נִשְׁכָּרִים	וְלֹא תִלִּין עַמֶּיךָ	לְכָל אֶקּוֹם מִמֶּיךָ	וְלֹא תִקּוֹם עַמֶּיךָ
וְבָנִים עַל הוֹרִים	וְלֹא יוֹמְתוּ אֲבוֹת	וְלֹא תִשָּׂא אֲבוֹת	וְלֹא תִטּוֹר אֲבוֹת
מִסִּיתִים נִבְעָרִים	וְלֹא תִהְיֶה אַחֲרָי	נִבְיֵא שִׁקָּר מוֹרָה	וְלֹא תִשְׁמַע דְּבָרָי
שֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרֵים	וְעַל פִּה לֹא תִזְכִּיר	וּפְנִים לֹא תִכִּיר	וְלֹא תִסְגִּיר
שְׂבוּעוֹת לְשִׁקָּרִים	וְהַחֲדִל לְלַמּוֹד	וְעַל דָּם לֹא תַעֲמֹד	וְכַסְּפִים לֹא תַחֲמֹד

פִּירוּשׁ אַחֲסֵה מִן כִּי אֲתֵה יֵי מַחֲסֵי מוֹפְנִינִים מִן יְקָרָה הִיא מַפְנִינִים הַאֲיִתִּינִים לְשׁוֹן חוֹזֵק מִן וְתִשָּׁב בְּאֵתֶךָ קִשְׁתוֹ בַּעֲדֵי קִשּׁוּרִים מִן וְכַבְלָה תַעֲרֶה כְּלִיָּה תוֹרֵי מִן נִחוּן לְחֵיךְ בְּתוֹרִים נִצְבָה לְשׁוֹן שִׁרְדָה מִן וַיַּעַן הַכֹּזֵב עַל הַקּוֹצֵרִים בְּרִשְׁעֵי וּבַכְּפָל לְשׁוֹן הוֹלְלוֹת וּסְכָלוֹת אִוְהוּא לְשׁוֹן כְּטָחוֹן וְיִשְׁרֵיה מִן יִשִּׁים זֶה־בְּכַסְלוֹ וְגוֹר לְשׁוֹן יִרְאָה כִּמוֹ גוֹרוֹ לְכֶם מִכֵּי חֲרָבִי שׂוֹא לְשׁוֹן שִׁקָּר מִלְשׁוֹן שׂוֹחַ וְדָבָר כֹּשֵׁב בְּשׂוֹא לְשׁוֹן שׂוֹוֶה כְּלוֹמֵ בִשְׁנֵי יַצִּירֵי הַיּוֹ שׁוֹוִץ בַּעֲבוּדַת הָאֵלִית תִּשְׂאֵף תַּחוּה מִן כַּעֲבָד יִשְׂאֵף עַל־ וְלֹא תַחֲמֹד חֲבִירִים מִן לֹא תַחֲמֹד כְּלֹאֲשֶׁר לְרֵעֶיךָ תִּנְקֵשׁ לְשׁוֹן מוֹקֵשׁ וַיִּתּוֹם לֹא תַעֲנֶה לְשׁוֹן עֵינוֹי מִן כֹּל לִגְנוּה וַיִּתּוֹם לֹא תַעֲנוּן לְחַרְחֹרֵ לְשׁוֹן עֲרוּב מִן לְחַרְחֹרֵ רִיבִי מִתְּגָרִים לְשׁוֹן סִכְסוֹךְ תִּרְגֵּם וּסְכַסְכַּתִּי וְאֲגִרִי וְהוּא שֵׁלֵךְ לְהַחֲזִיק בְּמַחְלוֹקֹתֵי אֱהִים דִּיִּנִים יִתְעוֹלֵל לְשׁוֹן חִיפּוֹס וּפְדִיט מִן וּפְדִיט כְּדַמֶּיךָ הַבְּצִירִים יְמֵי הַבְּצִירִי יִצְמִיד לְשׁוֹן חִיבוּר מִן עֲמֹד בְּקָרִי בְּבַצְעֶךָ לְשׁוֹן חֲשִׁק מִן מַה בַּעֲבָדִי תוֹנֶה לְשׁוֹן הוֹנָאָה מִן וְלֹא תוֹנֶה אִישׁ אֶת עַמִּיתוֹ בְּמִקַּח וּדְבָרִים כְּלוֹמֵ שִׂחְסוֹר לְהוֹנוֹת חֲבָרוֹ וְאֲפִלוֹ בְּאוֹנַת דְּבָרִים מִכָּל שִׁכָן בְּמִשְׁאֵל וּמִתֵּן כַּמְשַׁטְמַת לְשׁוֹן שִׁטְנָה מִן וַיִּשְׁטַם עֲשׂוֹ אֶת יַעֲקֹב עָרִים לְשׁוֹן אוֹיְבִים מִן נִשׂוֹא לְשׁוֹא עֲרִיךְ נִשְׁכָּרִים פּוֹעֵלִים מִן שִׁכָר שְׂכִירִי נִבְעָרִים לְשׁוֹן פְּתוּת מִן אִישׁ בַּעַר לֹא יִדַּע וְהַחֲדִל לְשׁוֹן מִנְעִיָה עַל־דֵּל הַפִּירוּשׁ הַכְּבוֹן הוּא לְשׁוֹן דִּלְת מִן עַל־דֵּל שְׂמִיָּה וְהוּא עֵינֵן הַמְּדוּדָה אִו עֵינֵן הַתְּפִלָּה שִׂחְנוֹ מִתְּפִלִּין יֵי שְׂפָתַי תִּפְתַּח פְּנֵי־דֵל לְשׁוֹן מַסְכִּין מִן וְדֵל לֹא תִהַדֵּר

המלך: הנשכרים המועלים: זהיא מצות ביוםותתן שכרו: ומכס' לשון חלק מן ומכסס ל'4: וסוד
 אכנים גדלות מן ושדת אותם בשיד: ויובל ל'4 דורים' שילוח העבדים לחירות בשנת היובל:
 וטבול יולדה מן וטהרה ממקד דמיה: ועיר יד שולחת' אזהרה למלך להעיל מטחת עיר השולחת
 ל'4 מס: עיר הנדחת מן וידיחו אתי שבי עירם: תגר' ענין סחוב כלום שישים אותם לעפר: כופר
 לשון ערך: והמסית' לשון פיתוי: תסקול' היא מיתת סקלה: וחולס' מן נביא או חולס חלום

וחולס ועד זומס' כ'אחר החרים' לבלתי ירומס' להנבא שקרים'
 ובפרעות תפרע' המוציא שם רע' ואיש צב ומצורע' בהלות נטהרים'
 וצעה ירפא' טמא מת חונספה' ומדיח תספה' וייראו נשחרים'
 וחובל בחמשה' תכסהו בושה' ודם על יבשה' תכסה בעפרים'
 והשוטה תשקה' למען תנקה' ועשית מעקה' להסיר מכמורים'
 וחתך כל שנתו' יהי נקי לביתו' ויאחר מיצאתו' ולא יעבור דברים'
 ויניף יד רמה' משוח מלחמה' לכל תפול אימה' בלב הנחללים'
 אלה מצותי' ואלה חקותי' ואלה תורותי' תמימים וישרים'
 תחיינה מהיר' ותספינה יהיר' והמזהיר יזהיר' כזוהר המאורים'
 אלנזהר יקרב' בשמרים עקב רב' וצאור הנערב' ישרים מכתורים'

שקר: ועד זומס' מן ועשית לו כחשד זמם: ובפרעות תפרע' כולם לשון נקמה מן בפרע פרעות
 בהלות נטהרים' לשון הזייה כמווהזה הטור: כספה' לשון חלל מן כיימצא חלל: ומדיח תספה
 לשון כריתה מן חספ חספס: וחובל בחמשה' הם נזק וצער וריסוי' ובושת' ושבת שחייבה מזיק
 בחבירו' מכמורים' לשון רשת ומכשול מן יפלו במכמוריו רשעים: משוח מלחמה' הוא הכהן
 הקורא קדש ומי האיש אשר נטע כרם וגו' בקרוב ישרא' למלחמה: נחגרים' המזויינים מן חגור
 חרבך על ירך גבור: מהיר' לשון חורה ח'עפ שהוא בהא: ותספינה' לשון כריתה: יהיר' לשון
 פתיות מן יהיר לץ וגו' והמזהיר' לשון זהירות מן והזהרתה אתהם: יזהיר' מן יזהירו כזוהר
 הדקיע: ולנזהר' לשון הזהרה כלום מזהיר' וח'עפ' שהוא מזהיר יש לו שכר כאלו הוא מזהיר ומזכה
 הרבים: עקב' לשון שפר מן והיה עקבת שמעון: בערב' לשון עריבות מן וערבה לשי: מכתורים'
 לשון כתר מלשון בי יכתירו צדיקים: חולשון המתנה מן כתר ל' עיר ואחוך' כלום שהאשרים המקוים
 אל נאמ עליהם וזרחה לכה יראי שמי שמש ידקה ומלפא'

תבנו מצות עשה י'4 לכו ליצור מעוז ומחסה:
 ואומ כל ישראל' אין כ'אחינו' וקדיש עלי ישראל' עלינו לשבח' על כן נקוה לך י'4 אחינו:

אזהרות ליום שני של שבועות

ג' שלמה בן יחזקאל
 בג' צירול יז'4

אחר שמשלים ש'4 הפלת מוסף וקדיש תקבל' אומ' אזהרות לאן מצות לא תעשה:

בצל ערדי' אחסה' וצדקו לא אכסה' במצות לא תעשה' ואגיד מי שרים'
 כתובים בחמונה' בעדות נחמנה' וכימי השנה' במספר נחקרים'
 יקרים מפנינים' עתידים וצפונים' לפת האיתנים' בעדיי קישורים'
 יאחי בא לקראתי' אחותי רעיתי' ושמעי תורתי' ולקחי מוסרים'

ומוט צו לא יקרב	להקריב שי נערב	כגפן אוגרב	ופסחים או עורים
ומיד צן נכר	לא תקריב חשכר	ולא יעבוד אפר	בצמרי שזורים
ולא יעלה לרצון	בכל מקום חיצון	ולא תגז בצור צאן	במשקה העדרים
ולא תמיד בהמה	מקודשת חתומה	ולא תאכלו תרומה	טמאים עם ערים
ולא תביא למנה	מחיר כלב זזונה	ולא תתן לבונה	במנחת העעורים
ולא תקריב למשחה	בשמך המשחה	ולא תשים קרחה	דשרט בצערים
קטרת לא תרקח	ועיניך תפקח	זכור לא תרקח	לרועה מסתרים
שמור פן תנשה	דבר גיד הנשה	ומצות לא יקשה	בעיניך תרים
וחוק אתו ואת בנו	בלבבך תצמנו	ובנך לא תתנו	למולך אכלדים
וכל מלאכה להקנות	בשבתותי לרצות	ומקראי מצות	ומקרא בצורים
ומקרא זכרון	ליציה ולכשרון	ומקראי הרון	ומקרא כפורים
ועצם לא תשבור	בליל צאתך מצור	ותער לא יעבור	על ראשי נגירים
ולא יצא מפיו	להטמא לאביו	ולא חותנו ולא חיו	יתר השארים
ולא ישתה יין	לחכלילות עין	ולא חומץ יין	יתר הדברים
וכתבת קעקע	בגיוך לא תרקע	דהמקלל ירקע	ויובל לקברים
ומקלה הנראה	במחניך הפאה	וצורך לא יראה	בך עדות דברים
אנשך לא תתכן	להשיב על מסכן	וחוק לא תעשו כן	לאריר אדירים
אעניך לא תעלים	בנדחים אנופלים	ולא תעש אלילים	כהכלי הנכרים
דעמר לא תלכש	במו נשתים נחכש	ולא תקטירו דבש	תמרים ושאורים
ולא תעלו לחמי	ולא תסכו לשמי	במצבה פנימי	אשר לפני עפרים
בצלנף לא תחסו	ופתם לא תעשו	דהא לא תכסו	כמסת המורים
וחוק לא יראו	דבריו תיראו	וחיים תמצאו	ישלום כנהרים
ובדבר לא תשקצו	מאד חזקו ואמצו	דהגר לא תלחצו	כי הייתם גרים
ובדבר לא תנחשו	מאד חקרו ודרשו	ובדבר לא תנחשו	בנחלמים סרים
ובדבר לא תכשלו	חדל מהתלשלו	ולא תאכל בשל	דנא ליל שמורים
ובדבר לא תעונן	אשורייך כונן	דהעברים תחונן	בצאתם לדרורים
ולא תגרע חוקם	למלאות את ספקם	ולא תשלהם ריקם	מרודים ונעורים

מן ולא ילך חלב חגי: שי לשון קרבן מן יובילו שי למורא: נערב מן וערבה לוי: אשכל לשון מנחה
 מן אשכר יקריבו: איכר מן ובני נכר אכריכם: תמיד מן ולא ימיר חתו: תנשה לשון שכחה מן כי נשכ
 אהים: יקשה מן לא יקשה בעיניך: תרים תכבד ותגדל מלשון דמה קרני: להקנות איסור מוקצה:
 לרצות להשלים מן והרצת את שבתתיה: ולכשרון הוא כשרון המעשים בדאשה שנה: הרון לשון דנה
 מן קומי רני בלילה רמז על לילי אשמורות: לחכלילות לשון אדמימות מן חכלילי עינים: קעקע לשון
 עומק וחרות מן חרות על הלוחות: ירקע לשון תלייה מן והוקע אותם: המאה לשון ריחוק מן פיה: תתכן
 כמות תקן כלום שלא יבקש לו צד החר: חולשון חשבון מן ותכן לבנים: מסכן כמשמעו: נחבש לשון
 רבוק ומעורב מן ולנשפתת אהבושי: עפרים הם בדי הארון מן שני שדיך פשט עפרים: ונקף היא מצרים
 מן נף ותחנחם: תחסו לשון הסתופפות מן ובצל כנפיק חסה: וכתם לא תעשו אזהרה על פיהם הזכר
 המורים לשון סורר ומורה: יראו מן ולא יראו פני ריקם הנאמר בשלט רגלים: בכחלתם נתעבים מן

לרבות במחירים	ומנשך תחלל	ולא תשא פני ל	כצור חקי על ל
ואלמנה וגרים	ודין יתום מטה	שמור פן בה תשטה	ומצות לא תטה
כפשות ובשרים	ולא תאכל יחד	ולא ייעיד אחד	ולא תקח שחד
וזבחי השעירים	ולא תאכל כלה	אשר תוקח אפלה	ולא תחמד גזלה
להפקיע שערים	ולא תקטין חיפה	ותועבה הדומה	ולא תאכל טרפה
וגם לא במשורים	ומשקל המעות	במדת קרקעות	ולא תעשה רעות
מלשני כסתרים	ולא תרוץ רגלך	במרבית פן אכלך	ולא תתן אכלך
ואחים לנכרים	ולא תגש לעים	רשעים ומרעים	ולא תשית יד עם
וליתומים וגרים	ולא תשנוב לקחתו	ולא תשוב לקחתו	עזוב עומר שפחתו
ולא תבצר נלירים	ספחים לא תקצר	ולא תעצור	שנת שבע תצר
ולא יעלה סירים	ולא תזמר כרמך	להוציא בו לחמך	ולא תזרע תלמך
ראשית הקצירים	בטרם הביא לי	ולחם וכרמלי	ולא תאכל קלי
ודלים נחפרים	ולא תהדר גדולים	בטרם הלולים	ולא תאכל ערלים
כעורים ושבורים	ולא תתנו אשה	לאיש עני נקשה	ולא תהיה כנשה
באחת השערים	ולא תזבח פסחי	במעלות על מזבחי	ולא יעלה משיחי
עד אחד זעשירים	ותשרפנו בשש	והחמץ תרושש	והכלים תמשש
ותושב ושכירים	וזר וערל מחוץ	בשר פסח נחון	ולא הוציא לחון
לתתך מחסורים	ולבך לא תחמץ	בזבחו על חמץ	וזבחי לא תשמץ
בשר ליל שאורים	ולא ילין עד אור	ולא ידחה שאר	וזשיא לא תאר
להתיר נאסרים	וחלבי חגילים	וחלבי זבחים	וזבחי שלמים
ודגך בשערים	ולא תאכל מעשר	בכל טמא נאסר	וכי יגע בשר
ומבחר הנדרים	ותרומת ירך	ובכורות בקרך	וינך ויצהרך
שני חלה אסורים	והחלב והדם	תמיד הנקדם	ולא תאכל על דם
אשר בם ניכרים	בלא סימניהם	ועופות למיניהם	ודג זחיה שניהם

במחירים לשון ערך מן ולא רבית במחיריהם. כפשות ובשרים מן ולא תאכל הנפש עם הבשר השעירים
הש שירים מן ושעירים ידקדו שם הדופה לשון רחיקה מן בלא חיבה הדפו להפקיע כמע להפקיע כי
אורות בומך מיתחלפות והוא שלא יקטין חיפה לגדלה שער. ומשקל המעות והמשורים כמוכך
והמשורים לשון מדה מן ומים במשורה תשתה. פן אכלך לשון כליה מן פן אכלך בדרך. מלשני
בסתרים מוליכי לשון הדע מן מלשני כסתר רעהו. תצור לשון שמירה מן יצרנהו כאישון עינו
ספחים מן אתספיה קתירך. נדירים מן ענבי נדירך. תלמך לשון גובה מן תלמיה רוח. סירים
קוצים מן הנני שך את דרכך בסירים. ערלה והלולים מן שלש שנים יהיה לכם ערלים ובשנה הרביעית
קדים הלולים. ההדר לשון הידור שלא ישא משוא פנים. נחפרים לשון חרפה ובזיון מן וחסר היה
הלבנה כלומי שלא ישא משוא פנים לקטן ולגדול. נקשה רועה ממזל מן בפית לקשה יום. או הוא
מלשון חסרון מן ועבר בה נקשה ורעב. משיח הוא כהן גדול. תמשש תנקה מכל טומאה תרושש
לשון דיהון מן תרושש מו ידי. בשש היא שעה ששית שחייב לשרפו. נחון לשון מהירות מן היה
הפר הגלף. חוץ השמץ לשון פיסול ומיעוט מן שמץ מטהו. מחסורים ענין צדקה מן אשר יחסר
לנו. תאור לשון קללה. להתיר ענין יתרון **באסורים** לשון אסור שלא יהיה יתרון באיסור והתיר
מן ולא

אזהרות

זלא יגרע אורתה	שאלה וכסותה	ומשלב עונתה	בקהתו כת אחרים
וארבע נשים הן	אסורות לפהן	דהאחת מהן	כשלה לאחרים
זלא יגדל פלע	זלא יפלט קרע	זלא יחלל גרע	ומקדש מצורים
זלא יטמא עצמו	לאביו ולאמו	אכל על מת עמו	אשר אין לו קוברים
זבדכל לא יצא	לפניו ירעה	ויביל עת יצא	כהתן מחדרים
זבדכל לא יכבה	גדולתו תכבה	זנרו לא יכבה	זלחה למאורים
זלא תאכל סתו	בקהת לר בתו	אכל תאכל אתו	בשובה כנעורים
זגס לא יאכל בו	שפירו ותושבו	זעל מת לא יבא	באהלי תמאורים
זלא יאכל פנימית	בשיון ובתרמית	זלא יבדיל לה עצמית	שסועי התורים
זלא יאכל מנחת	כלילות פן יחת	זלא תזבח משחת	כאילים עם כלים
זלר לא יתגלע	ראות קדש כבלע	זטמא פן יבולע	בשחוק ושברים
זלא יעבט אורח	זיהיה לטרח	זלא יהיה פקרח	זרעיו הממורים
זלוי העקן	עבודה לא יתקן	זלא תקח אם קן	על פני העמורים
זימין אמשיך	במצות לא תשיך	זאורך לא יחשיך	כחלק לא סדרים
זלא תמוט רצת	במצות גבול שפת	זחוק מנחת מחבת	זמאפה תנורים
זביתך לא יסח	במצות לא ידח	זמצות פן תשכח	שתיים זמורים
זמצות לא תבערו	זמצות לא תשקרו	זמצות לא ימירו	שדה מגדש ערים
זמצות כלאים	זרכב זרחים	זאבני מאזנים	כפיס מסחרים
זמצות לא תניף	לעולם לא תחניף	זמצות פן יוסיף	להכות נותרים
זמצות לא תחבול	עלי כתף תסבול	זחילך לא יבול	זתפרח כתמרים
זמצות לא תמרע	זחוק מוציא שם רע	זלעולם לא תמרע	זשם עלי לית דברים
זחוק לא תסיפו	זחוק לא תחניפו	זחוק לא תקיפו	פאת ראש כמו מורים
זחוק לא תתורו	זחוק לא תגורו	זחוק לא תסורו	זחוק שבועות אפרים
זחוק לא אכלתי	זחוק לא בערתי	זחוק לא נתתי	למית נבזרים

לא יכבה על המזבח לא תכבה כנעורים שאין לה זרע מישאל באהלי תמאורים אהל שיש בו מה על שם הבני וההסמך נקרא תמאורים תרמית לשון מרמה מן ונביא תרמית לה עצמית כמו להכלית שסועי התורים מן ושסע אתו בכנפיו כלילות מן כליל תהיה לא תאכל יחת לשון שבר מן את ערך ואתחת משחת לשון פחיתות והשחחה והוא עווי על קרבן בעל אום כמו וזובח משחת לוי כדים הם כבשים מן וחלב כדים יתגלע לשון ערבוב מן ולפני התגלע הדיב נטוש כבלע לשון כישוי מן כבלע את הקדש יבולע לשון השחחה מן באמו בלעם יעבט לשון עוות מן לא יעבט ארחותם כלום שלא יערער על הכהונה אמשיך לשון חריכות מן במשך היובל סדרים לשון חשך מן עלמות ולא סדרים רבת לשון דיבוי מן רבת שכנה לה נמשי והוא שלא ירבה בתחום שבת מחבת מן על מחבת בשמן יסח לשון הריסה מן בית גאים יסח יי ידח לשון הגבהה מן ולא ידח החשן שתיים כאמרים על שם פן תשכח את הדברים פן תשכח את יי אהיך מגדש מן ושדה מגדש עדיהם זרכבוריחים ידוע מן לא יחבל רחים ורכב מסחרים כמו סוחרים לא תתף ידוע מן לא תתף עליהם ברזלי תחניף מן ולא תחניפו את הדרך ומצות לא יוסיף הוא חכמים יבנו לא יוסיף לא תתף ידוע מן לא תתף עליהם ברזלי תחניף מן ולא תחניפו את הדרך ומצות לא יוסיף ועלה לא יבול תמרע לשון ביטול מן תמרעו את העם ממעשיו תגורו לשון יראה מן כי יגדתי מוכני רחם גסורו מן וכן יסורו מלבבך חסדים לשון קשר מן לא סדאמר נגזרים כמו כרותים ופתעורת העבט

אזהרות

עבדים נמכרים	ביתן כלי הם	עבדות עבדיהם	ולא תעבד להם
בנשך כיהירים	ולא תתן כספך	ולא תקשה ערפך	ולא תקניץ כפך
קסמים וחכרים	ולא ימלא כף	בתתך לתושבך	ולא ירע לבבך
לכלות העוררים	ולא תחוס עינך	ולא תשחית דקנך	ולא תעביר בנך
בורות נשכרים	ולא תעשה להם	ברית ולא להיהם	ולא תכרת להם
ולא תחוז ערים	ולא תחיה אותם	בחקות משמרתם	ולא תלך אותם
כחכלי שוא שומרים	ומשכית לא תתנו	ובם לא תתחתנו	בארצם לא ישכנו
אכל החרם תחרים	והיא לא תבנה	בעיר עלי תזנה	ולא תשאיר עונה
כמהפכת ערים	והיתה תל אבן	בדרך לא ידבק	וחלם עם נבך
בסוד עם נבחרים	ולא יבוא ממזר	זמואבי תבצר	ועמוני תפזר
להציב מכמורים	ולא תשים דמים	לאכזרים וקמים	ולא תדרש שלומים
ולא ינחלו ערים	ולא תעזב לויים	ועריקים עניים	ולא תהרג נקיים
אשר ערום יערים	והמכשף העמת	אשר אין עמו אמת	ולא תדרש אמת
בעת תבנה מצרים	ולא תשחית עץ יבול	במצות שוכן זבול	ולא תשיג כל גבול
בלכתה לאחריים	ולא תשיב אשתך	להזנות מדעתך	ולא תחלל בתך
לגלות המקורים	ואשה אל אחותה	בנדת טמאתה	ולא תשכב אותה
קדשים מושלים	ולא יאכל מזר	בעולת אח נגזר	ולא תהיה לאיש זר
לבושי הגברים	ולא יהיה על אשה	בסוד עדה קדושה	ולא תהיה קדשה
בבנים נכשרים	ולא יהיו קדשים	לבושי הנשים	ולא ילבשו אנשים
אכל כפי צק חורים	ולא תמליך נכרי	באחיך העברי	ולא תרדה בחורי
לארץ המצרים	ולא ישיב חמשים	זסוסים ופרשים	ולא ירבה נשים
זחמרת אוצרים	ולסמו וזהבו	בסוסי מרלבו	ולא יסור לבנו
בבואו למגורים	ולא תתעב מצרי	כממכרת נכרי	ולא תמכור עברי
פצועים ושכורים	ולא יבא בעמי	בבואו להדומי	ולא תתעב אדמי
בלאשי איברים	בצאת אמה נכרית	אשר תוקח בכרית	ולא תצא עברית
כיתר ממכרים	ולא ימשל למכרה	והמדה במחילה	ולא יבגוד גבילה

יחיד נחלהו סדים לשון הסרה מן סרו מהר האמור בעון העגל מהתשל לשון רפיון תרגם תרפינה
 יתשל בשל נח אזהרה לקרבן פסח שלא יאכל נא ומבושל כי אם עלי אש תעונן מן לא תעוננו
 השוקיך כמו צעדיך להוררים לחירות ספקם לשון סיפוק מן במלאת ספקן יצר לו מדודים לשון דלות
 ובעורים לשון רקות מן ינעה יצאת מצ' תקמוץ לשון חסימה מן קפצה פיה כיהירים לשון יוהרא וגאות
 מן דר יהיה קסמים מכשמים וחכרים מן וחובר חבר שמחברים השדים יחד תחם לשון תחון חמלה
 וחכמה ומשפית לשון ציור מן ואבן משפית עונה לשון ערירי מן עד ועונה תזנה היא עיר הנדחת
 גבה כמו אבק כלום שלא ידבק בדרך מאומה מן החרם כמהפכת דרים קדם ועמרה תבצר כמו
 תפזר מן כזר עמים מכמורים לשון רשת העמת לשון כרת מן משנאי וחצמותם ערום יערים
 בעלם לשון ערמה ותחבולה תשיג כמו לא תשיג והוא השגת גבול מצרים מן מצר' נגזר מלשון
 גלות ותיא מצות יבום מוצר לשון זר מן מוצר הייתי לאחי מוצרים לשון הפרשה כלומר שלא
 תהיה דר קדש אשר הופרש למגורים לשון גירות והוא גר צדק להדומי תחת כנפי השכל מן הדום
 ידע ידע איברים הם שן ועין החמוד בעבד פדע הוא גידול שיער יפחם לשון קדע וכי אע
 תת דים ידע מבצרים הוא בית המקדש שיפנה בכ' ונקרא מבצר מפני שהוא גבוה מכל העולם

זשוחט מחוץ	זהמעלה בחוץ	זשאינו לחוץ	במימי כוורים
זעובר על דם ברית	תהי נפשו להכרית	זיהא תקוה ואחרית	לשלא האסירים
זהטמא יודש	בבואו למקדש	זהאוכל נקדש	בטומאת הבשרים
זהאוכל תרומה	תבואהו מהומה	זכהן כי טמא	בעברו מאמרים
זהאוכל טבל	יבואהו הכל	ויגע להכל	זיאחזוהו צירים
זמתבל יוסר	טבול יום הנמסר	לשמש ומחוסר	בגדים נספרים
זהצר העובר	במותו חכבד	זמארץ יחבד	מחוסר כפורים
זהמות רתוי	לפרוע ושתוי	זטמא האתוי	לשמש בחריים
ללו מצות עשה	זמצות לא תעשה	בעזרת יגור מחסה	זמגן לישרים
אלה התורות	יסודות נבחרות	זלהנה פאלות	כסנסי תמרים
ימהר אל עליון	לקבץ עם חביון	זיבנה הר ציון	זעמק המגרים
זיקים את סוכו	זיגיה חשכו	זיתק עוז למלכו	זקרננו ירים
זיראו מתי מספר	ביום ישני עפר	זכתקוע שופר	זכנשא נס הרים
זמלאש הומיות	תרננה פיות	זממעונות אריות	זמהררי נמרים
זאז כל עם שוגג	בלעה יתמוגג	לקול המון חוגג	בשמחה ובשירים
זעל הר הגליל	נהלך בחליל	זאז תחמוץ כליל	זאז יעלו פרים

לשון סיפה מן ורחצת וסכת והוא שמן המשחה שני' בו על בשר אדם לא ייסך: ומטט' ענין
פיטום הקטלת והוא לשון תיקון: יאטט' לשון סתימה מן כמו פתן חדש יאטט' אדנו: המורים
חכמים מורי הוראה ואינו כמסת המורים כדלעיל: והמעלה בחוץ על שם פן תעלה עלתיך:
זשאינו לחוץ' אזהרה לכהן שלא ישמש בלי קידוש ידים ורגלים שחייב מיתה בידי שמים:
במימי כוורים' מן את הכיור ואת כנו: יודש' מן והשיב לכם דיש את בני ציר: טבל' הוא הדבק
שהוא מחוסר תרומה ולשון חכ' הוא טבלא' כלום שאינו טוב לאכול עדין: חבל' לשון כאב
מן חבל' יולדה: צירים' כמו כן לשון כאב מן צירים וחבלים: ומתבל יוסר' כלומר שימור
יוסר מן העולם: טבול' לשון טבילה: הנמסר' כלום שתכף בהערב שמשו יטבול כדי
שלא יתחייב מיתה בידי שמים: בגדים נספרים' הם שמנה בגדים לפג' וארבעה לכהן הדיוט'
זכבד' לשון כבוד מן ועל פני כל העם אכבד: לתוי' כמו ראוי בחילוף אתבש: לפדות' לשון
גידול שיער ע"ש שנאמ' כסום יכסמו את ראשיהם: ושתוי' לשון שכרות ע"ש יין ושכר ארבעה
החתוי' לשון הבא מן אתא בקר' ומן ויתא ראשי עם: פירוש' פאלות' ענפים מן
ותרבינה פאלותיו' גיה חשכו' כמו יאיר אפסתו מן ויצ' גיה חשכי' ומן לאיגה שביבחושו
מתי' לשון אנשים מן ויהי מתו מספר: הומיות' לשון גובה מן בראש הומיות תקרא' המון
לשון חיל: חוגג' לשון חג' והוא רמז לבנין הבית שנעלה לחוג שלש פעמים בשנה בעזרת
האית' חליל' מן תף וחליל: כליל' רמז על הטולה שהיא כליל: ואז נעלה פרים לשלמים

יהי רצון שיבנה בית מקדשנו במהרה בימינו אמן: תושלבע
ואומ' כל ישר' אין כלהינו וקדיש על ישר' ועלינו לשבח' עלפן נקוה לך
סמרא חלשא סעדיה באה שלמה ביל סעדיה ביל דוד אקסי שיען

אזהרות

ובתעוררת העבוב	במישרים תשמוט	ופרשת הדיוט	ופרשת שוטרים
אכל פרשיות	מפיקי תושיות	אשר הם בציות	מקום נהרים יאורים
ואחד ושבעים הם	חרוצים במעשיהם	ואלה פקודיהם	במכתב נזכרים
אשר יתן זרעו	למולך ברוב רשעו	והמגדף ישעו	אשר ידו ירים
ומסית ומחלל	ובן סובא וזולל	ומכה ומקלל	ומדיח ערים
והדובר סלה	בשם עבודה זרה	ובעל אוב לזרח	וידעוני שקרים
ונפש רוצחת	לפחד ופחת	ועם עיר נדחת	בחרב נדיקרים
ונביא מדעת	תפסה תולעת	ואשה נרבעת	לבהמת היערים
והבא על ארוסה	ועל פלה פנוסה	ועל בהמה אנוסה	והבא על זכרים
ובא על אשת איש	מאד יחפיר ויבאיש	ודודתו מבאיש	שני אלה אסורים
ובא על יולדתו	ובת בנו ובת בתו	ובתו ובת אשתו	ובא על אחות הזרים
ועל אשה ובתה	ובת בנה ובת בתה	ועל נדה בשבתה	למלאות משמרים
ועל אשת אחיו	ועל אשת אחיו	ואם חמותו זחמיו	כל אלה אסורים
והבא על אחותו	והבא על חמותו	ובא על אחות אשתו	ליים שאול נפלרים
ומשפט בנות כהן	ומשפט זוממיהן	ומשפט בועליהן	להשמיד ולהחרים
והבועל ארמית	ברעתו להצמית	והגונב בתרמית	נפשות נבחרים
והגונב אדם	בשחת ירדם	ואוכל חלב זרם	יהי פיקר לרים
וארור כל נוכל	אשר פגול יאכל	זהו רק יאכל	באשי הפורים
ושברוך מתנים	לאוחז עינים	זנקיון שינים	לאוכל נותרים
ועובר מפלצת	לכלה ונחרצת	ואוכל מחמצת	בימים נספרים
ופסח לא יעשה	בחשך שמו יכוסה	ואיש אוכל ועושה	ביום הפפורים
ואיש סף זמפטם	בעברתי אשפטם	ואיש אגנו יאטם	למשפט המורים

והשוחט

כמו ובתורת המשכון: הדיוט הוא כהן משוח מלחמה שטרים מן ודברו השטרים תושיות חכמות ועל שם שמתישן כוחו של אדם בעיון נקראן החכמות תושיות בציות לשון יובש מן הלכו בציות נהר חרוצים לשון כלה ונחרצה מן אים חרוצים ימיו ישעו כמו מושיעו והוא פנוי לא יתמושיעו ומדיח ערים על שם עיר הנדחת לזרא לשון הרחקה אן חרב מן והיה לכם לזרא ופדת לשון שוחה מן פולא הפחת נדקרים לשון דקירות חרב אורומח מן וידקר את שניהם ונביא מדעת הוא נביא שקר שמתנבא מדעתו חת אשר לא צוהו יי תולעת לשון רמה והולעה נרבעת כמו נבעלת היערים הם חיות המדבר בנוסה שנכנסה לחופה ולא נבעלה אנוסה מן חבוים בעליו ויבאיש לשון סלחון מן הבאשתם את ריחכו הודים הם אבות מן גברו על ברכת הזרי משמלים הם שביעת ימי ליבון האשה בנדתה זוממיהן מחשבה מן באשר זמם לעשותו ארמית סתם גוויה להצמית להכרית תרמית מדמה ותחבולה נבחרים הם ישל מן ויבחר כמם ירדם לשון תרדמה מן וישכב וירדם פיקר כרים לשון פבשים והוא פנוי על יהודי האוכל חלב זרם שהוא נמשל לבהמה נוכל לשון ערמה שכן תרג בערמה בנכילוי באשי הפורים מן תמור ופירים שברון לשון שבר והוא שברון וישבא לאוחז עינים בבישוף ונקיון שינים לשון זך ונקי מן ונקתה לארץ תשבא שיטלו השינים לאוכלי מותר הקרבנות ותשאל הפה נקי מהם מפלצת מן ועשתה נדחת לאשדה והוא פנוי לעץ שהן עולות לעובדיהן לכלה ונחרצת לשון פליון סף לשון

הלכות

ענין

בנין

תפארת

גבור

חסד

נדיבות

כבוד

הנהגה

דעות

עצות

מדות

מנהג

תורה

עבודת

מקדש

עיר

בית

מלכות

מלחמה

נתיבות

מנהג

תורה

עבודת

מקדש

עיר

בית

מלכות

מלחמה

נתיבות

סזמון מארץ הקדש דרך סוד על עשר סבירות מלמטה למעלה סימי שמעון לבוא וזהו ליל שבת
 ברי יוחאי נמי שחת השדיך שמן שלשון מהצדיך ברי יוחאי שמן משחת קדש
 נמי שחת ממדת הקדש כשאת עיץ נלך הקדש חבוש על ראשך מהריך נמי ברי יוחאי
 מוטב טובי שבת יום נפת יום אשר ברחת במעלות יורים שעמדת שם קנית הודך וההריך
 ברי יוחאי עצי שטים עמדים למורי יגיהמה לומדים אור מוכלא אור הקוד הם
 יקדים הלא המה יורוך מוריך ברי יוחאי ולשדה תמוחים עלית ללקוט בו מרקחים
 סוד הורה בני עים ופרחים נעשה אדם נאמר בעבוריך ברי יוחאי נאזרת
 בגבורה ונמלחמת השדה והרב הוצאת מתערה שלמת נגד יורריך כבודת חנה
 ברי יוחאי למקום חבני שיש הגעת ומני אריה לויש גם גלות כתר על עיש תשור ומי
 יסורריך כבודת ברי יוחאי בקדש הקדשים קורוק מהרש חרשים שבע שבתות סוד
 חרשים קשרת קשרי שין קשריך ברי יוחאי יוד הכמה קדומה השקמת לכבודה
 סנימה לבנותיבות לאשית תרומה אמת מרוב ממשה ליו יוריך ברי יוחאי אור
 בוכלא רום מעלה יראת מלהביט לילכה תעלומה ואין קורא לה נמת עין לא תסורריך
 ברי יוחאי אשרי יורריך אשרי העם הם לומריך אשרי העומדים על סורריך
 לבושי חשן תמיד ואוריך כלבו שחית על כלל בקטף לוי הוניה הלוי כל במנין יהונה סימי יוד
 יי יום לך אערוך תחנה שעה קולי ושלמות יי יודך הראה וגלה גבורתך וחנני יי
 יי המה לבי בקרבי דאתעטף בערתי יי יעלה לברי לטובה ועברני ופקדני יי
 יי שפך תמיד איחל יהיחסך לנחמני יי יוערי אמת וצורי ומי זה בלתך עזרי יי
 יי המו לי לחמיק ואל תפן לחטאתי יי יי יוריך רעונני ונפשי אמרה חלקי יי
 יי עטוף לבי בחילי ואשפוך נגדך נפשי יי יי יה שמע בגלל שמך וקח היום תפלותי יי
 יי הן בידך מחשבותי וסוד לבי לך נבלה יי
 יי העלה מרפא לעירי ועינך פתח אראה יי יי העמד רגלי במקהלים לך יי
 יי רפני אחיל לישעך עדי תביט וגם תמנה יי יי הט לטובי יי ואלו זהקטיבה יי
 יי ואתלה לך הקה זלבי ישעך יתאו יי
 יי וערוב עבדך לטובה ואל תזכור עונותי יי יי ועדי שתי חסידך יהי נאמר כבוד משעו יי
 יי ועדי לבי פעיו ליחד לך בערותי יי יי ואני בך עלוה עדה כל ממגורותיו יי
 יי וארון עולם הקולך למען טוב לכל קוויו יי
 יי הארך חסך לטובה אשר א חסדך מונה יי
 יי נמילתמה וטרם אקרא תענה יי יי החלימני בחסדך ומרפא ען ללב דזה יי
 יי יתני מיגופי ונפשי יום ולית המה יי יי העליני מתחומות ושיבת עט מצובה יי
 יי ואלו זהקטיבה יי
 יי קול מהלל בגדל היום ושיר חדש פי ענה תמיד וזה בגדל שמך ויתקדש
 במחנה כלי לך דורשי לבי וגם עיני ולמפרך כל תאות נפשי ונני לרביך ואלה
 סוד קדשי חולב וגם סיני ולעירך עין פי מכלל שדה אחר נחדש בו מענה
 יי גודלך כל איש מספרו לאה פי לב מאד גם עיר וגם קדוש אס על כלוב ידחה ויעמד
 להביט דמות תרשיש וכל ולא יראה בלת כבוד נגדך אבל יחולל מבווא בתוך מקדש ובאש סנה
 נקדים קוצר את שלשנת עיר ומות מקדש שמך אכיני יתקדש וכך יתפאר מלכי וגו